

LICENSED BY SHOGAKUKAN INC.

SIAM INTER COMICS

by TANABE Yellow

หนังสือเล่มนี้ได้รับลิขสิทธิ์ในการจัดทำโดยสำนักพิมพ์สยามอินเตอร์คอมิกส์... (copyright notice text)

ประธานกรรมการ สุทธิศักดิ์ โฉมสวัสดิ์... (publisher information text)

SIAM INTER COMICS

LICENSED BY SHOGAKUKAN INC.

บู๊ตึ๊กมาร เล่ม 33

by TANABE Yellow

พิมพ์เป็นภาษาไทยครั้งที่ 1

กันยายน 2554

เรื่อง : ภาพ	TANABE Yellow
แปล	วิสุทธิ์ พิเชษฐ์วานิช
เรียบเรียง	ปริญญา ทรวงุฒย์, สุภชัย ศรีพันธุ์
ที่ปรึกษาคุณภาพ	สำนักงานอรรถาภิธานและกรมบัญชี
บรรณาธิการ	วิชัย ลิมศิริโพธิ์ทอง

จัดพิมพ์เป็นภาษาไทย ภายใต้ลิขสิทธิ์จาก : บริษัท โชกากุกัง โคเกียว ญี่ปุ่น
ผ่านบริษัท ทัตเทิล โมริ เอเจนซี จำกัด

KEKKAISHI vol.33 by TANABE Yellow

© 2011 TANABE Yellow

All rights reserved

Original Japanese edition published in 2011 by Shogakukan Inc., Tokyo

Thai translation rights in Thailand arranged with Shogakukan Inc.

through Tuttle-Mori Agency, Inc., Tokyo

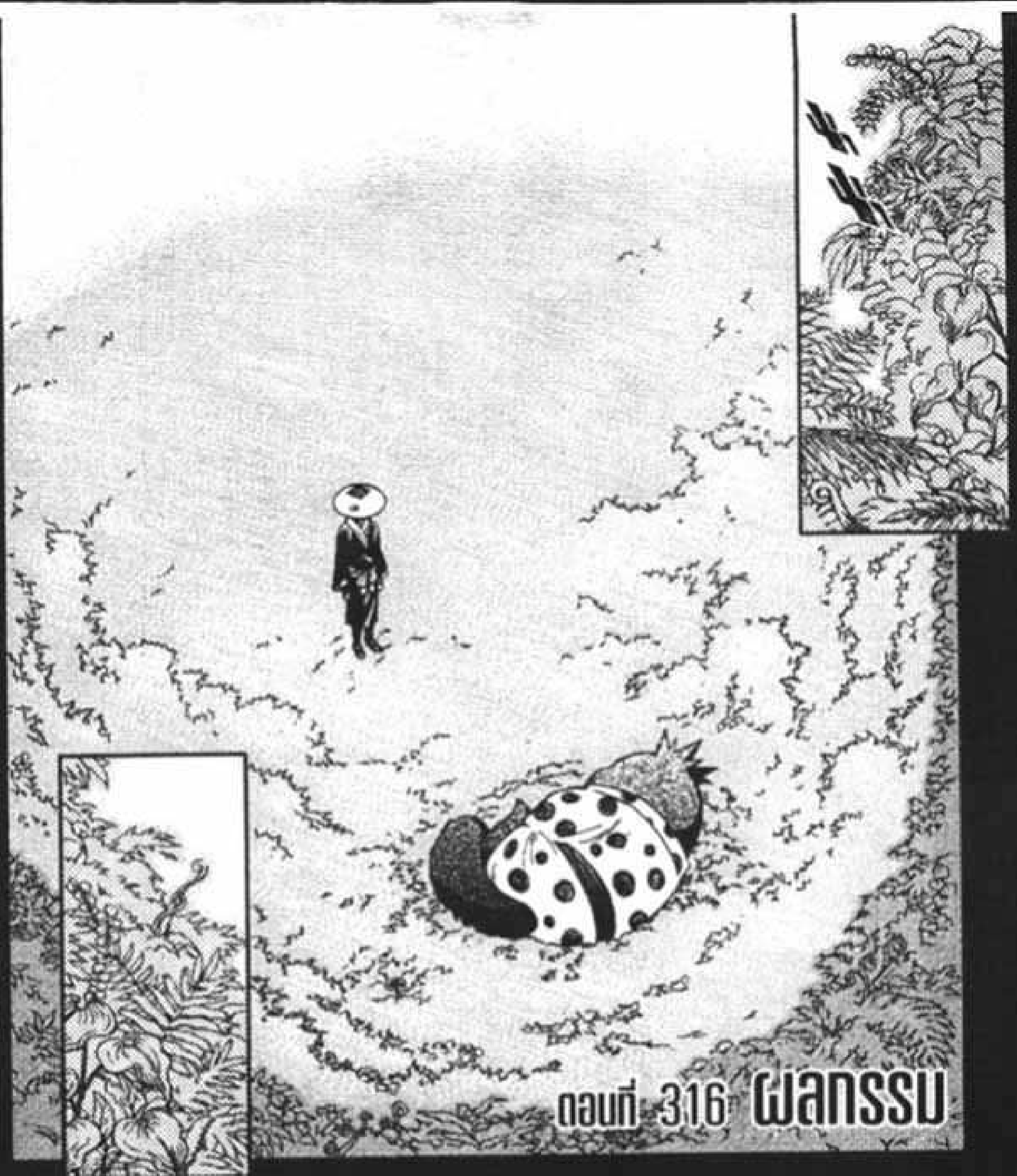
สำนักพิมพ์ : สยามอินเตอร์คอมิกส์ ในเครือ บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน)

459 ซ.พิบูลสุพรรณมิตร ลาดพร้าว 48 แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง

กรุงเทพฯ 10310 โทร. 02-094-3010 ต่อ 1506-1507, 1521-1523

จำหน่ายโดย : บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน)

โทร. 02-094-3010 ต่อ 1923, 1914 แฟกซ์ 02-093-0904

ตอนที่ 316 ฝนกรรม

กรุณา
ขกที่นี้ให้
โตไหม
ครับ...?

พลัง
ของที่ดิน
ผืนนี้
เป็นสิ่ง
จำเป็น
ครับ

ได้
โปรด
เถอะ...!

A black and white photograph of a forest path. The path is a bright, curved line at the bottom of the frame, leading into a dense forest of tall, thin trees. The trees are silhouetted against a lighter background. Overlaid on the image are several white, stylized outlines of trees, arranged in a circular pattern around the top and sides of the path, creating a frame-like effect.

တောင်, 316
WANSU

ตอนแรก
กระทั่ง
คำตอบ
ยังไม่ได้
รับ

แต่ฉัน
ก็ยังไปหา
เจ้าของ
หลายต่อ
หลายครั้ง...

ไม่
เอา...

แม้จะ
ถูก
ปฏิเสธ

ก็ยัง
ไปหาอีก

หลาย
ครั้ง
หลายครา...

เหมือน
ปาฏิ
หาริย์ ไม่รู้เป็น
เพราะความ
รู้สึกสื่อถึง
จีเปลา...

ในที่สุด
ก็ยอมยก
ใจกลางป่าให้
โดยมี
เงื่อนไข
ว่า...

ต้อง
เตรียม
สถานที่
ที่อยู่สบาย
กว่านี้
แห่งอื่น
ให้

สถานที่
ที่คุณเตรียม
คือ ...
ริงนอนของ
ท่านอโร
แห่งบิงไรสี
สินะ

ผมเคย
ไปซ่อม
ครั้ง
หนึ่ง

นั่น
เป็นห้วงมิติ
ที่สุดยอด
น่าดูเลย

ได้ยิน
คนรับใช้
บอกว่า
มนุษย์ธรรมดา
ไม่มีทางทนได้

ปราสาท
สีดำที่อยู่ใต้
โรงเจียน
คุณก็เป็น
คนสร้าง
สินะ

คนที่สร้างของ
ขนาดนั้นได้
ยิ่งฉึก
อย่างสมบูรณ์
ไม่ได้เลย
นี่นา?

แล้วผม
จะทำเรื่อง
ที่เหมือนกัน
ได้ราบรื่น
ขึ้นเหรอ
?

เฮ้อ...

ไม่ได้
อยู่
ตัวคนเดียว
ไม่ใช่เหรอ
?

ทั้งพลัง
ของที่ดิน
ทั้งพลัง
ของ
นายท่าน
แถมยัง
ได้รับความ
ร่วมมือจาก
เหล่าคน
ที่มีพลัง
ของอยู่
ฉึกมาร
เหมือนกัน...

ฉัน
มัน
ตัวคน
เดียว...

สิ่งที่
ขอยืมได้
มีเพียง
พลังของ
ที่ดิน

ดังนั้น
ถึงได้เตรียม
สิ่งที่จะรับ
ประกันไว้
หลายอย่าง

ล่าสุด
ก็คือ
พวกเธอ ...
สุมิมุระ
กับ
ยูกิมุระ

พาดัว
ผู้มี
พื้นฐาน
มาจาก
ลมาคมลับ
ซีแนะ
ทีละคน...

และมอบ
ที่ดิน
ให้เหล่าผู้
ที่ใช้การได้

ต้องรับ
พอ
สมควร
เลย

สิ่งที่เตรียมไว้
ตอนนั้นคือ
เจ็อง
เจ้าชานของ
ตระกูล
คาราสึโมริ
กับ...

ที่อยู่
ใน
มือขวา
ของเธอ...

ตรา
สัญลักษณ์

ใจ
ละ

บ้าน
ของ
พวก
เธอ...

พอมิ
เด็ก
คนใหม่
ถือ
กำเนิด

จะพาไปยัง
ที่ดิน
คาราสูโมริ
เพื่อทำพิธี
เสนอตัว
ต่อที่ดิน
ไซโหม?

นั่นคือการ
ขายเวทย์กำกับ
ระหว่างที่ดิน
คาราสูโมริ
กับที่ดิน
ที่พวกเธออาศัย
อยู่...

โดยจะมีตรา
สัญลักษณ์
ปรากฏบนตัว
มนุษย์ที่
ซึนมารุ
ชอบที่สุดจาก
ความรู้สึกที่พบ
ครั้งแรก

อื่นๆ
ก็น่าจะมี
ธรรมเนียม
หรือพิธีกรรม
ที่ไม่เข้าใจ
รอบๆ ตัว
พวกเธอ...

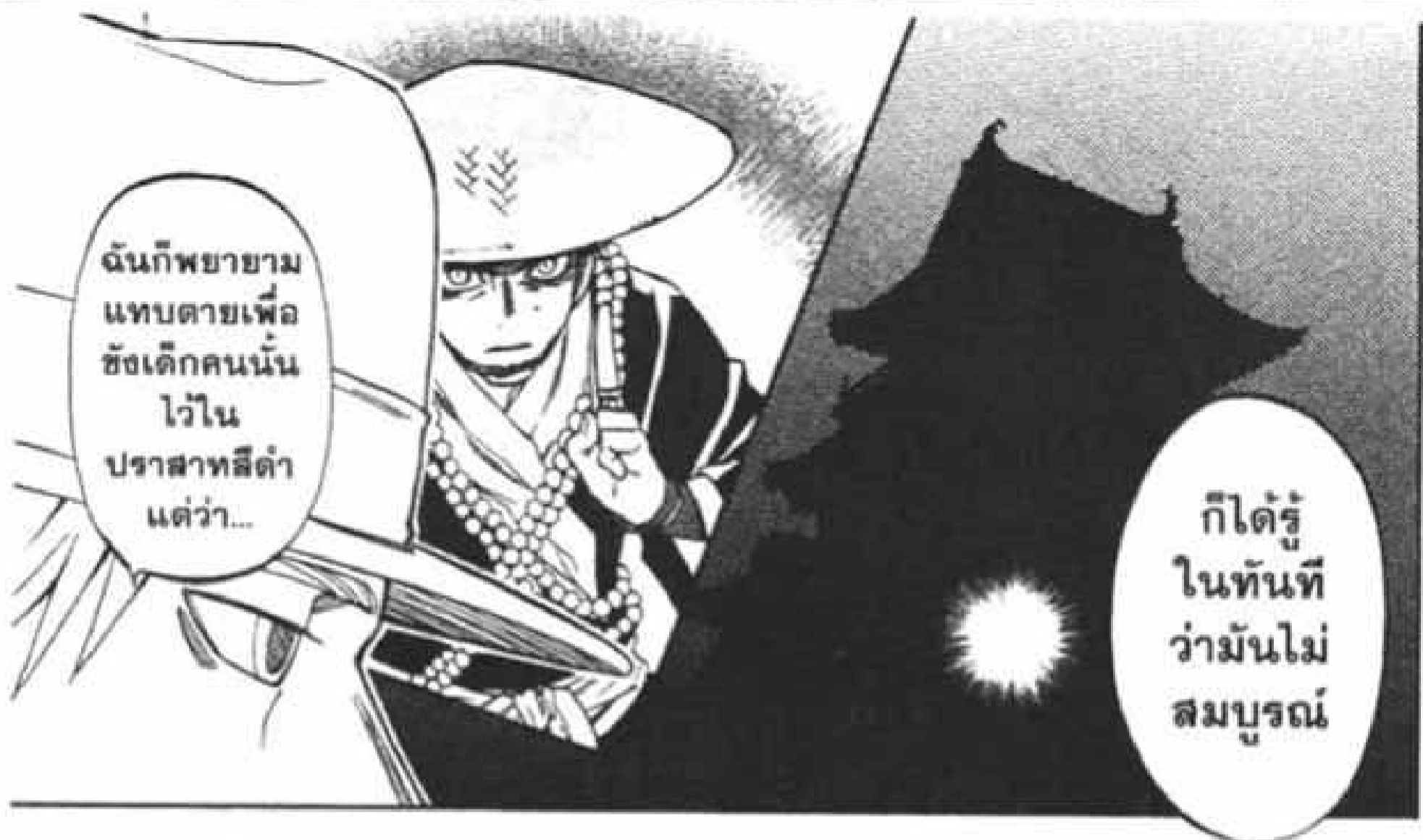
อยู่อีก
มาก
มาย...

ทั้ง
หมด

คือ
กลไก
ที่ดิน
สร้างขึ้น...

เพื่อ
ผูกมัด
พวกเธอ
ไว้กับ
ที่ดิน
ผืนนั้น

ฉันก็พยายาม
แหบตายเพื่อ
ซังเด็กคนนั้น
ไว้ใน
ปราสาทสีดำ
แต่ว่า...

ก็ได้รับรู้
ในทันที
ว่ามันไม่
สมบูรณ์

ห้องที่
ปิดซึ่ง
โลกไว้
อย่าง
สมบูรณ์...

ช่างเวทย์
เพื่อให้
ลิม
ตัวตน
ภายนอก
ปราสาท
แล้ว
แท้ๆ...

แต่
ซูชิน
มารุ...

กลับสัมผัส
ถึงความรู้สึก
ภายนอกได้

ฉัน
ไม่อาจ
สะกดพลัง
ของเด็ก
คนนั้น
ได้หมด

แต่ว่า
ไม่เหลือ
พลัง
จะทำการ
ผนึกใหม่
อีกแล้ว

ในตอนแรก
ฉันออกไป
นอก
ปราสาท...

วางแผน
ค้นหาผู้ที่มีพรสวรรค์
ในบรรดาบรรพบุรุษ
ของพวกเขา
แล้วทำการชี้แนะ...

แต่
ไม่ช้า
ก็ทำได้
ยากขึ้น

จน
ใน
ที่สุด...

ก็ได้แต่
คอย
อยู่
เฉย ๆ

ฉันบอกว่า
ภูมิใจ
ในความ
แข็งแก่ง
ของพลัง
ตัวเอง
ใช่ไหม?

มีอยู่
ช่วงหนึ่ง
ฉันเชื่อนิด
ผิดใจว่า
ในโลกนี้
ไม่มีผู้ใช้วิชา
ระดับตัวเองอยู่

ฉัน
ที่คิด
แบบ
นั้น...

กลับได้แต่
รอคอยโดย
เฉาหวังให้มี
ผู้ใช้วิชาซึ่ง
เก่งกว่า
ตัวเอง...

และสามารถ
ผนึกพลังของ
เด็กคนนั้น
ได้อย่างสมบูรณ์
ปรากฏตัวขึ้น
เท่านั้น

คงเป็น
ผลกรรม
ล่ะมัง

แต่ว่า
ไม่ได้
ตัดใจ
หรอก

ถ้า
ตัด
ใจ...

ฉัน
คง...

แต่ว่า
ในวันหนึ่ง
ที่เผ่ารอคอย
มานาน
แสนนาน

หรือว่า...
ท่านคือท่าน
อาชามะ
โทคิโมริ
คะ?

เป็น
ปราสาท
ที่ยอดจริง ๆ

ผู้ใช้วิชา
ที่มีระดับ
ต่างกันลิบ
ก็ปรากฏตัวขึ้น
ด้วยใบหน้า
สบายอารมณ์

คุณ
แม่...
เหรอ?

เป็นเรื่อง
เมื่อประมาณ
10 ปีก่อน
นะ

ตั้งแต่
ตอน
นั้น...

แผนการ
ฉันทัน
ก็
เริ่มขึ้น

หล่อนไป
ตรวจดู
ที่ดินเทพ
ทั่วประเทศ
เพื่อคัดเลือก
สถานที่...

ส่วนฉัน
ที่ออกมา
ข้างนอก
ได้อีกครั้ง
เพราะ
หล่อน...

ก็เที่ยวดู
ที่ดิน
คาราสูโมริ
และบริเวณ
รอบๆ
ทำการปรับ
และวางแผนขึ้น

เพราะ
ฉัน...

คุณแม่ออก
จากบ้าน
ไปพเนจร...

ผล
สุดท้าย...

ทุกอย่าง...
ก็เป็น
เพราะคุณ
สินะ...?

ได้
แล้ว...

ถ้า
อย่าง
นั้น...

ทั้งเรื่อง
ที่
คุณแม่
กับพี่
ออกจาก
บ้าน...

รวมถึง
เรื่องที่มี
หลายคน
ต้องตาย
บนที่ดิน
นั้น...
!!

เรื่องที่
ลูมิวระ
กับ
ยูกิมุระ
ต้องเขม่น
กัน...

เรื่องที่
ตระกูลเรา
ต้องต่อสู้
กับปิศาจ
ทุกคืน
เป็นงาน
ประจำ
บ้าน...

เดิม
ที่
ทั้ง
หมด...

เป็นเพราะ
คุณ
งั้นหรือ
!?

ใช่
|

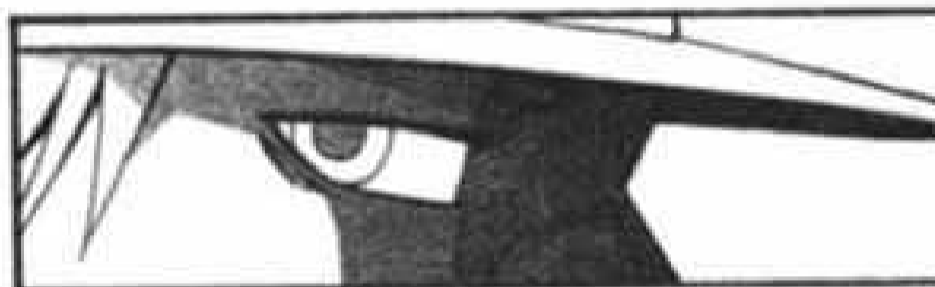

คนที่
ฉันเล่าเรื่อง
ให้ฟังละเอียด
ขนาดนี้มีเธอ
เป็นคนแรก

เพราะ มินิเลีย
เธอ
เกลียดการ
พูดโกหก
ที่สุดเหมือน
เด็กคนนั้น...

นี่คือ
การแสดง
ความจริงใจ
ตามแบบฉบับ
ของฉัน

เหตุผลที่
ไม่อยากให้
เด็กคนนั้น
ออกไป
ข้างนอก
ยังมีอย่างอื่น
อีก

มนุษย์
ซึ่งมีร่าง
เป็นคลัง
วิญญาณ
อย่างเด็ก
คนนั้น...

แม้จะเป็น
อมตะ
แต่เชื่อว่า
จะไร้
อายุขัย

บ้านปลาย
นั้น
คงน่า
เวทนา
ยิ่ง

แม้จะชราภาพ
จนร่างกาย
เสื่อมโทรม
ขนาด
เคลื่อนไหว
ด้วยกำลัง
ตัวเองไม่ได้

ก็ต้อง
ตายและ
คืนชีพซ้ำ
ไปมา...

สำหรับพวกเขา
มีทางเลือก
เพียงแคร์ิบใช้
พลังให้หมด
โดยเร็วไม่ก็รักษา
สภาพที่สูญเสียชีวิต
ร่างกายเอาไว้

ไม่มีวิธี
ทำให้
หายไป
อย่าง
ละมุน
ละม่อม

ฉัน
ไม่อยาก...
ทำให้
เด็กคนนั้น
ทรมาน
อีกแล้ว

ถ้าเกิด...

เธอบอกว่า
จะเลิก
ตอนนี้
ล่ะก็...

อัครา
ความ
สำเร็จ
จะลดลง...

และ
แม่
ของเธอ
จะต้องเป็น
ผู้ฝึก
เพียง
คนเดียว

หล่อน
เป็นคน
มี
เหตุผล
ไม่ได้ฟัง
เรื่องราว
ทางนี้
โดย
ละเอียด

แต่ที่
ยอมให้
ความ
ร่วมมือ
ไม่ใช่ทำ
เพื่อฉัน
หรือ
ชูฮินมารุ
หรอก...

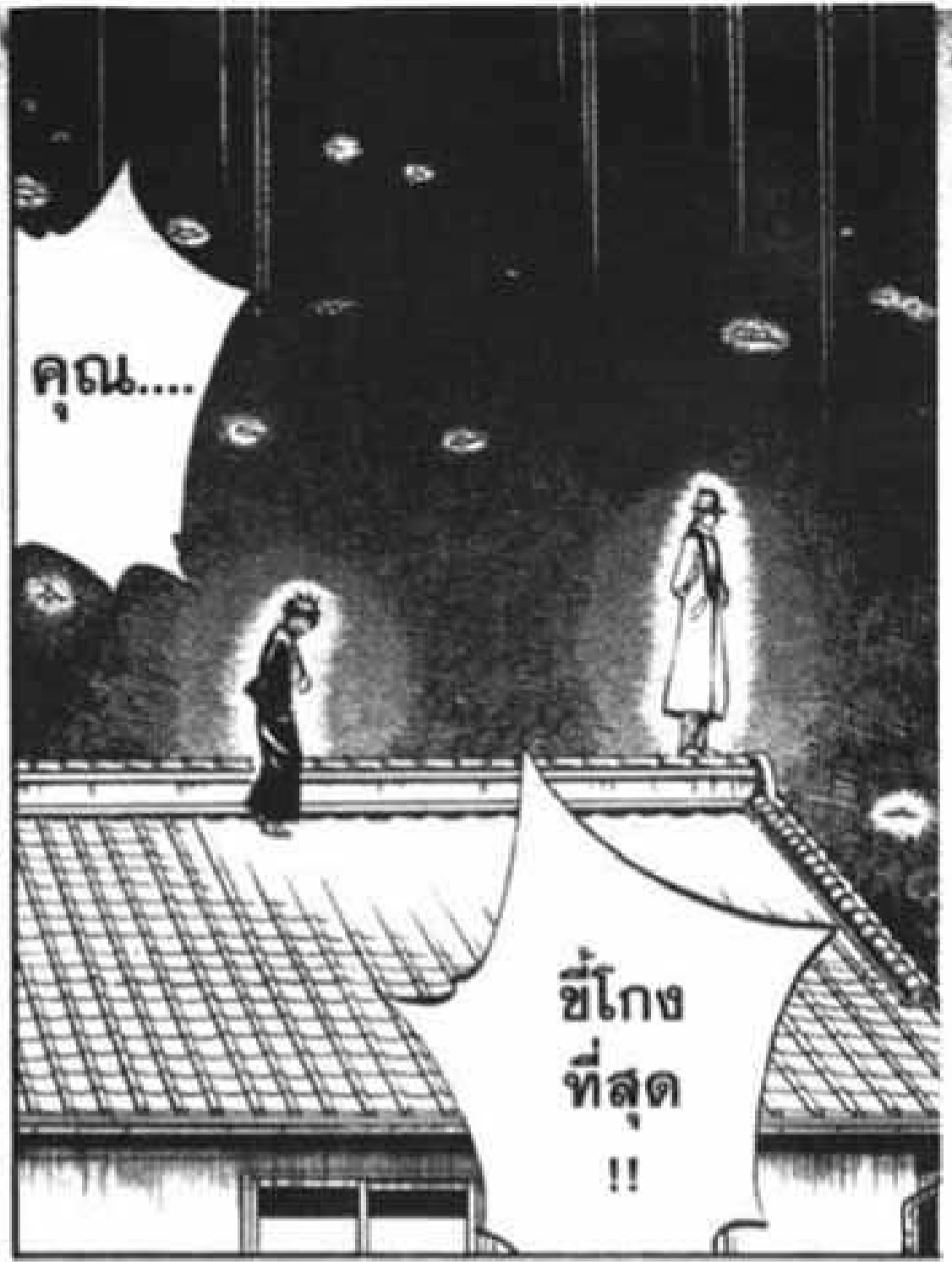
บางที
คงทำเพื่อ
พวกเขา
พี่น้อง

พูดง่าย ๆ
คือเพื่อลูก ๆ
ของตัวเอง
นั่นล่ะ

ซี้โก่ง
นี่...

คุณ....

ซี้โก่ง
ที่สุด
!!

เรื่อง
แบบ
นั้น...

เรื่อง
แบบ
นั้น...
!!

ฉัน...

ถ้าเพื่อ
เด็กคนนั้น
ล่ะก็
ยอมใช้
ทุกวิธี

เพราะ
ไม่มีเวลา
แล้ว

คิดว่าเธอคงจะรู้
ระแคะระคาย
อยู่บ้าง...

ตัวฉัน
ตอนนี้
ไม่มี
พลัง
อะไรเลย

สร้าง
กระทิง
ผีนึกเล็ก ๆ
อันหนึ่ง
ก็ไม่ได้
แล้ว...

เบาบาง
ยิ่งกว่า
ร่างวิญญาณ
ทั่วไป
มากนัก

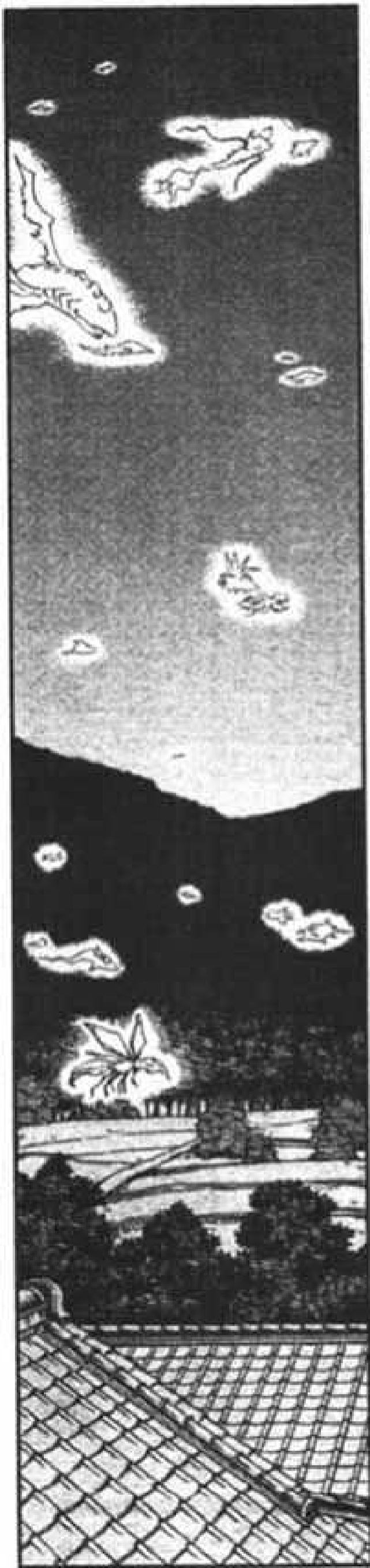
เป็นแค่
ตัวตน
ที่ร้องอยู่
บนโลกนี้
โดยอาศัย
ความ
อาวรณ์...

ที่ไม่อาจ
ไปสู่สุคติ
โดยทิ้ง
เด็ก
คนนั้นไว้

คนที่
ไม่มี
เวลา
ที่สุด...

คือ
ฉัน
คนนี้
นั่นละ

บางที
ฉัน...

ตอนที่ 317 พ่อกับลูก

คงใกล้
จะต้อง
หายไป
แล้ว

ตอนที่ 317

พอกับลูก

คุณมัน
ซีโกธ
จริงๆ...

อยาก
จะ

ชกให้
หน้าเขิน
ซะเดี๋ยวนี้
เลยจริงๆ
สิ...

เรื่อง
นั้น
ก็...

ขอโทษ
ด้วย

หนวกหู
ไม่ต้อง
มา
ขอโทษ
!!

เอาเป็นว่า
ช่วยสอน
ชินโค
จนถึงขั้น
สุดท้าย
ให้ที

มัน
มาก
พอแล้ว
!!

แล้วก็
สิ่งที่จำเป็น
ต่อการ
ฝึก
ทั้งหมดด้วย

รู้
ผ่านมาก็เอาจริง
อยู่แล้ว...

แต่จะ
เอาจริง
ยิ่งขึ้น
ไปอีก

จะไม่
สนใจ
เรื่องอื่น

เพียง
แต่...

คนที่
ตัดสินใจ
ในขั้น
สุดท้าย
คือผม

จะไม่ฟัง
คำสั่ง
ของคุณ

มาทำให้
รอบตัวผม
ยุ่งเหยิง
ไม่มีสันติชะ
ขนาดนี้...

อย่าหายไป
โดยพลการ
สิ

พอจบ
เรื่อง
ทั้งหมด
แล้ว...

ผมจะลบ
ให้หาย
ไปด้วย
มืออย่างนี้
เอง

ฉัน
นะ...

ไม่ว่า
ต้องแบกรับ
ความทรमान
แค่ไหน...

ก็อยาก
รั้งอยู่
บนโลก
ใบนี้

ไม่
อยาก

ปล่อยให้
เด็ก
คนนั้นอยู่
คนเดียว

ฉนั้นก
!!

สลาย
!!

คินนี่ก็
จัดการได้
เยอะเลยนะ
ไซซีโมจิ

ซูชินมารุ
ชอบ
ปีศาจ
สินะ

ไอ้
!

นาย
อยู่ใน
ปราสาท
นั่นตลอด
ใช่ไหม?

ที่นั่น...
เป็น
ยังงี้
เหรอ?

นี่
?

ก็
สนุก
ดี...
แต่ว่า
เบื่อ
แล้ว...

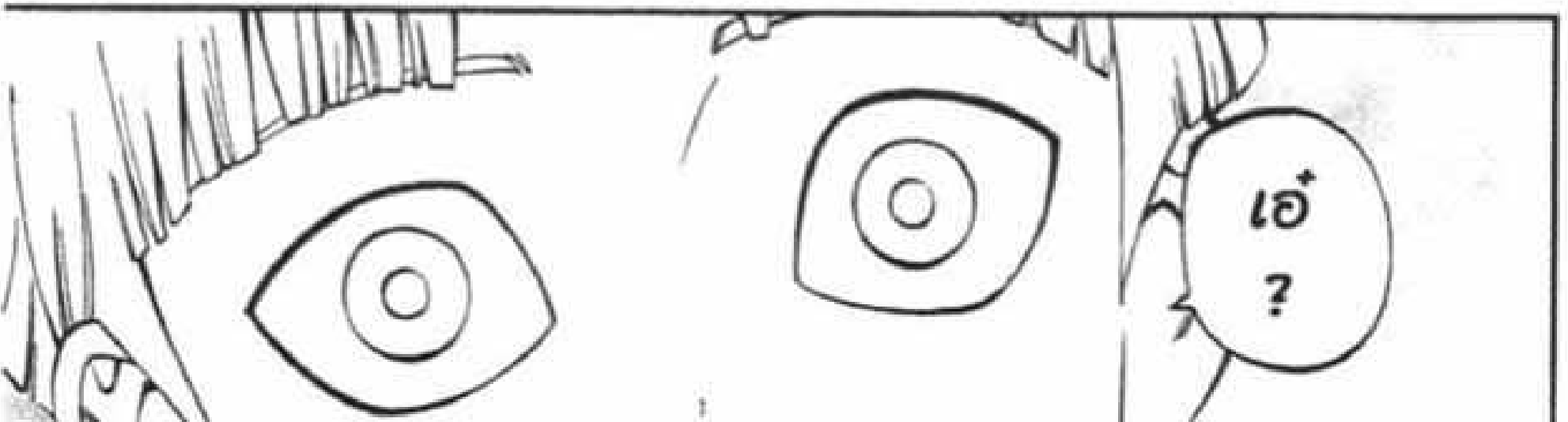

นี่...

อยาก
ออก...

ไป
ข้างนอก
ไหม?

เอ้
?

ซูชินมารุ
ไม่ได้ทำอะไรผิด...
หลอกมาซึ่งอย่างนี้
น่าสงสารจริงๆ
นั่นแหละ...

พูด
อะไร
ของ
นาย
ก็
ออกมา
นอก
ปราสาท
แล้วนี่ไง

ไม่ใช่
อย่าง
นั้น...

ไม่
อยาก
อาศัยอยู่
อย่างธรรมดา
ข้างนอก
เหรอ?

ใช่...
ถ้าเราคอย
ดูแลอย่าง
ใกล้ชิดแทน
โทคิโมริ...

ซูชินมารุ
ก็อาจจะมีชีวิต
ในฐานะมนุษย์
อยู่ข้างนอก
ได้...

อย่างเช่น
อยู่ใน
สถานที่
แบบนี้...

กินข้าว
นอน
หลับ...

วิ่งเล่น
ใน
ภูเขา...

อาจจะไป
สถานที่
ที่มีคนอยู่
ไม่ค่อยได้
แต่ว่า...

ทำแบบนั้น
น่าจะมี
ความสุขกว่า
หรือเปล่า...

โฮชิ
โมริ

นี่
?

ทำไม
ฉัน
ถึง...

ไปที่
ที่มี
คนอยู่
ไม่ได้
ละ?

เมื่อก่อน
ก็เหมือน
กัน...

คนที่อยู่
รอบๆ ฉัน
มีแค่
โทคิโมริ

เจ้านั้น
ก็ไม่ค่อย
พาไปที่
ที่มีคนอยู่
เหมือนกัน

เรื่อง
นั้น...

ฮะ
แต่ว่า
ตอนนี้
ไม่ใช่!

เพราะมี
นาย
อยู่

ได้เห็นคน
เป็นฝูงโตน
ลุดขึ้นไป
บนท้องฟ้า
ด้วย

อีกอย่าง
นาย!
จะสร้าง
ปราสาท
หลังใหม่
ให้ฉันไม่ใช่
เหรอ?

เอ
?

โทคิโมริ
บอก
เอาไว้!

สถานที่
ที่นายบอกว่า
สนุกคือ
ปราสาท
นั้น
ใช่ไหม?

ฉัน
กำลัง
ตั้งตา
คอย
เลยนะ
!

.....

ขอบ
ปราสาท
ฉันเหรอ
?

ฉันคือ
เจ้านาย
นะ!

ลืม
แล้วเหรอ
!?

ดีที่ได้
ปราสาท
แบบนี้เอง
ครับ

ซู
ชิน
มา
รุ

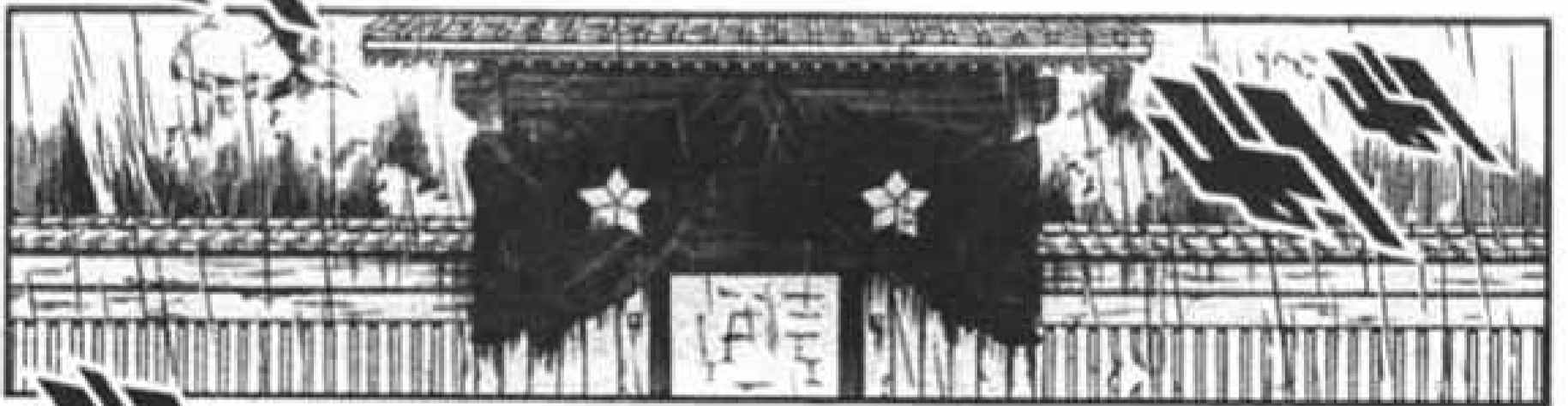
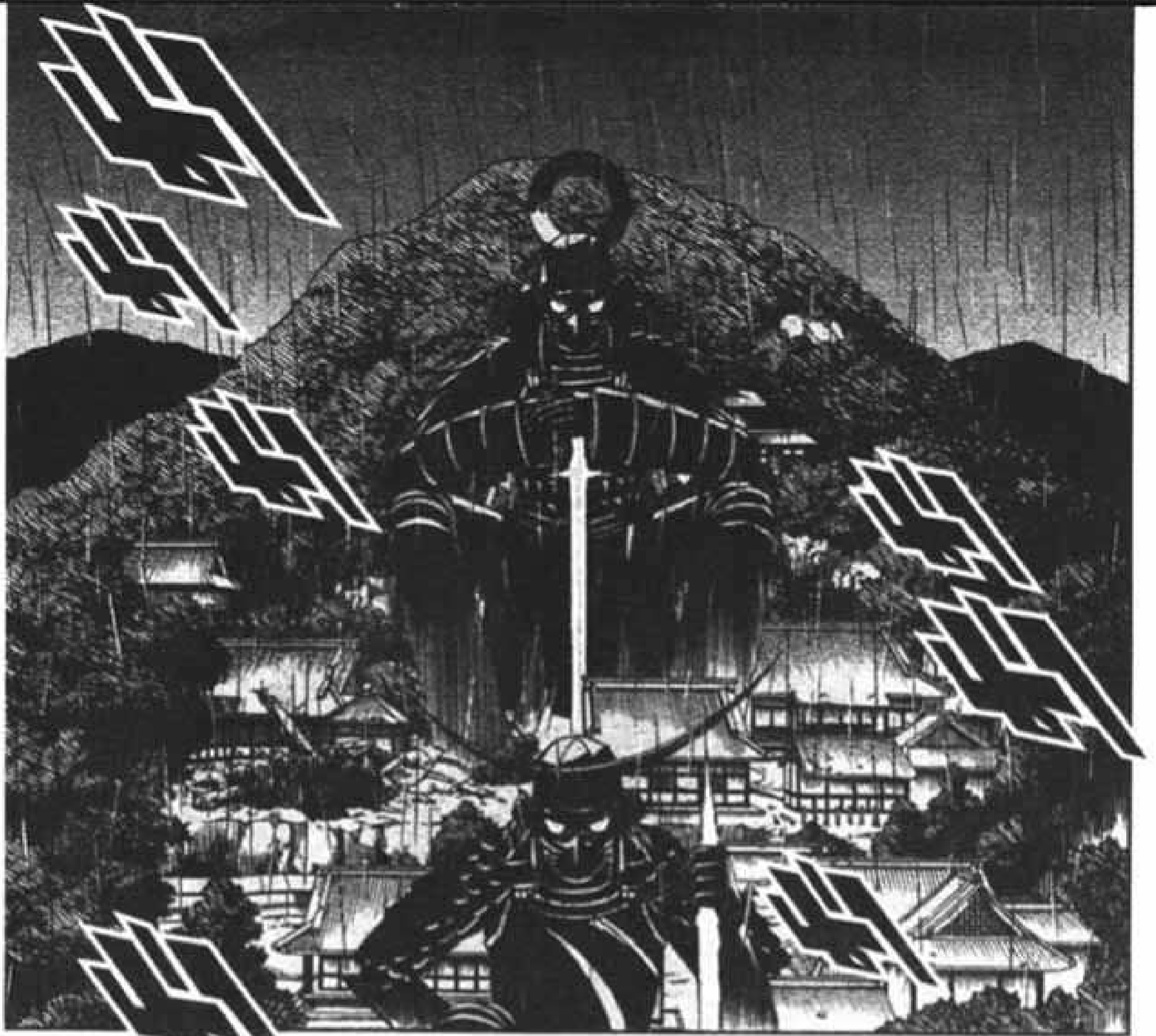

สิ่งที่อยู่
รอบตัว
นาย
ทุกอย่าง
ล้วนเป็น
ของปลอม
นะ

ฉัน
เหรอ...

ทำทาง
เบื่อกว่า
อีกแล้ว
นะคะ...

ท่าน
เจ้า
ตำหนัก

เป้าหมายที่ว่า
ทำลายสมาคมลับ
เพื่อปฏิเสธท่าน
ลึกลับอย่างถึงที่สุด
ก็สำเร็จแล้ว

การ
แก้แค้น
สมบูรณ์
แบบแล้ว
ไม่ใช่
เหรอคะ
?

น่าจะทำได้
สนุกกว่านี้
หน่อยสิคะ
?

มันน่า
โมโห
นะ

ถึง
ส่วนใหญ่
จะเป็น
ความคิด
ของ
ลึกลับ...

แต่ของที่ใช่
เวลาถึง 400 ปี
สร้างขึ้นมาก
กลับมีเพียง
แค่นี้...

เมื่ออยู่
ต่อหน้าพลัง
อันเหนือกว่า
และกระทำอยู่
ฝ่ายเดียวกลับ
ขัดชินอะไร
ไม่ได้เลย

พูด
อะไร
คะ?

นี่คือ
ความ
ปรารถนา
ของคุณ
ไม่ใช่เหรอ?

ซุยกเก็ต
สี

สิ่ง
ที่เรียกว่า
พลัง...

คือ
อะไร
กันแน่
นะ

ซอ
แบบนี่
คือ
พลัง?

สิ่งที่
เคลื่อนไหว
คน
คือพลัง
ฉันเหรอ?

นั่นเป็นคำพูดของผู้ที่มีพลังอย่างสมบูรณ์ค่ะ

เอาเป็นว่าฉันไม่สนใจหรอกค่ะ

ฉันก่อนหน้านั้นก็เคยเป็นแบบนี้

แต่ว่าตอนนี้ไม่ใช่

ฉันชักสนใจแล้วว่าทำไมมนุษย์ถึงยึดติดกับพลังถึงขนาดนี้

อาจเป็นเพราะแอบดูในหัวสมอง...

ของเหล่าผู้มีพลังพิเศษมาหลายคนก็ได้

แต่ฉันคิดว่ามันเป็นขอบเขตที่มนุษย์ซึ่งยึดติดอย่างลึกซึ้งไม่มีวันไปถึงเด็ดขาด

สิ่งที่เรียกว่าสุดยอดนั้นบริสุทธิ์ไร้เหตุผลและป่าเถื่อนกว่านี้

ไม่ใช่...

ของที่จะเลียดได้เชื่อมแบบนี้หรอก

เดี๋ยวก่อนค่ะ

ไม่ใช่ว่าจบแค่นี้หรอกหรือคะ?

ท่าทาง
ฝนนจะตก
อีกนานนะ
ชยุเกิดสิ

กลับไป
ปราสาท
ข้างล่าง...

ที่จากมา
ชะนาน
กันเถอะ

ฝนนยัง
ไม่หยุด
อีกเหรอ
คะ?

อา
ยังตก
อยู่เลย
แต่
ไม่เกี่ยว
กับฉัน
นี่นะ

โยชิโมริ
คง
เป็น
เด็กดี
จริงๆ

เป็นเด็กดี
เกินไปจน
เฉลอสารภาพ
ความผิดออกไป
ตั้งหลายโดย
ไม่รู้ตัวเลย

ห้องที่
ไม่มีทาง
ที่เขาจะ
ยกโทษให้
แท้ๆ

ลูกๆ
ของฉัน
เป็นคน
อ่อนโยน
ค่ะ

เหมือน
คุณ
ซุจิ

ช่องที่
เหมือน
ตาข่าย
นี่คือ?

ไม่ใช่
ล้อมรอบ
ข้าง
ด้วยผนัง
แบบฉุกเงิน
หรือกเทร
?

อา...

ผลสุดท้าย
ฉันใช้ตาข่าย
เชื่อมโยง
ที่ดินเทพ
รอบๆ...

สร้างขึ้น
เพื่อให้ช่วย
ประคองกัน
และกันไม่ว่า
ที่ไหนจะต้องรับ
ภาระหนัก

แบบนี้
น่าจะสะดวก
ได้นุ่มนวล
กว่า

ที่เหลื
ก็ใส่
นายท่าน
เข้าไป
ใจกลาง
นี่...

โยชิโมริ
เป็นยังไง
บ้างคะ
?

ฮ่า...

อีกไม่นาน
ก็จะ
สำเร็จ
แล้ว...

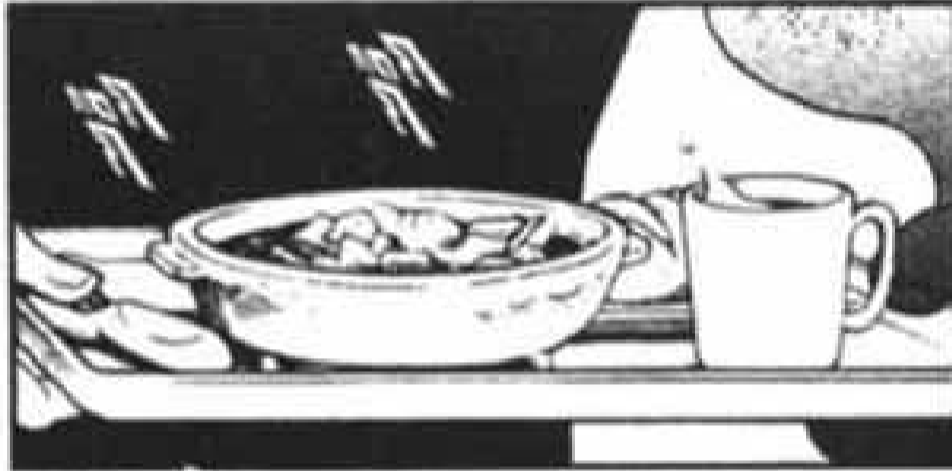
เกี่ยวกับ
สถานที่
ฉันบอกไว้
ก่อนบอก
หลังจากนี้

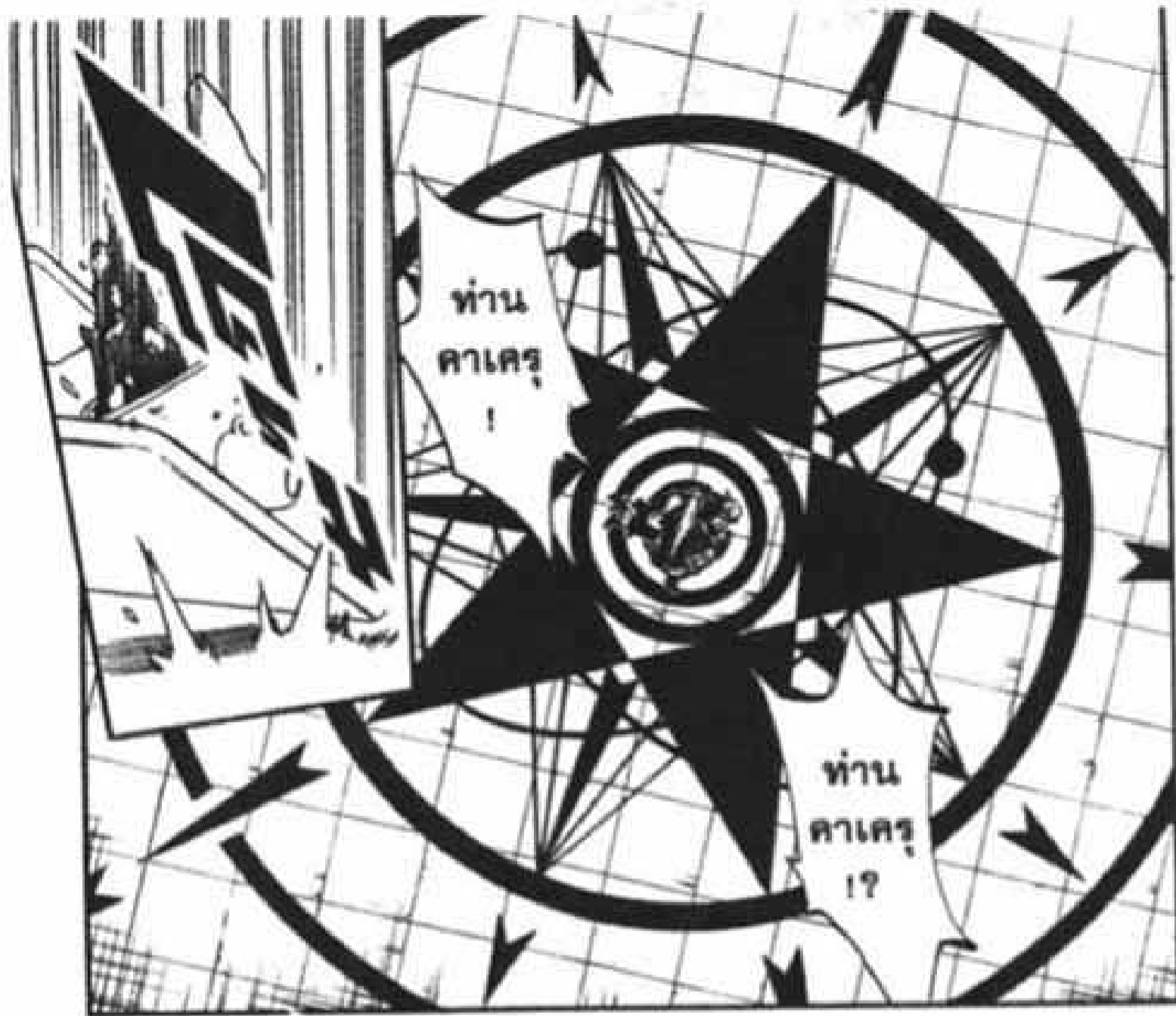
เพราะ
ฉัน
บอกว่า...

คือใจกลาง
ไตสำนักงาน
ใหญ่
สมาคมลับ
มีหวังตกใจ
แน่

ตอนที่ 318 การกลับมาของราชา

ท่าน
คาเคโร่
!

ท่าน
คาเคโร่
!?

ท่าน
คาเคโร่...

หนวก
หู
จริง
หรือไม่
หรือ
หนี...

แต่ว่า...
เพิ่งเคยเห็น
คุณเหนื่อย
จนล้มเป็น
ครั้งแรก

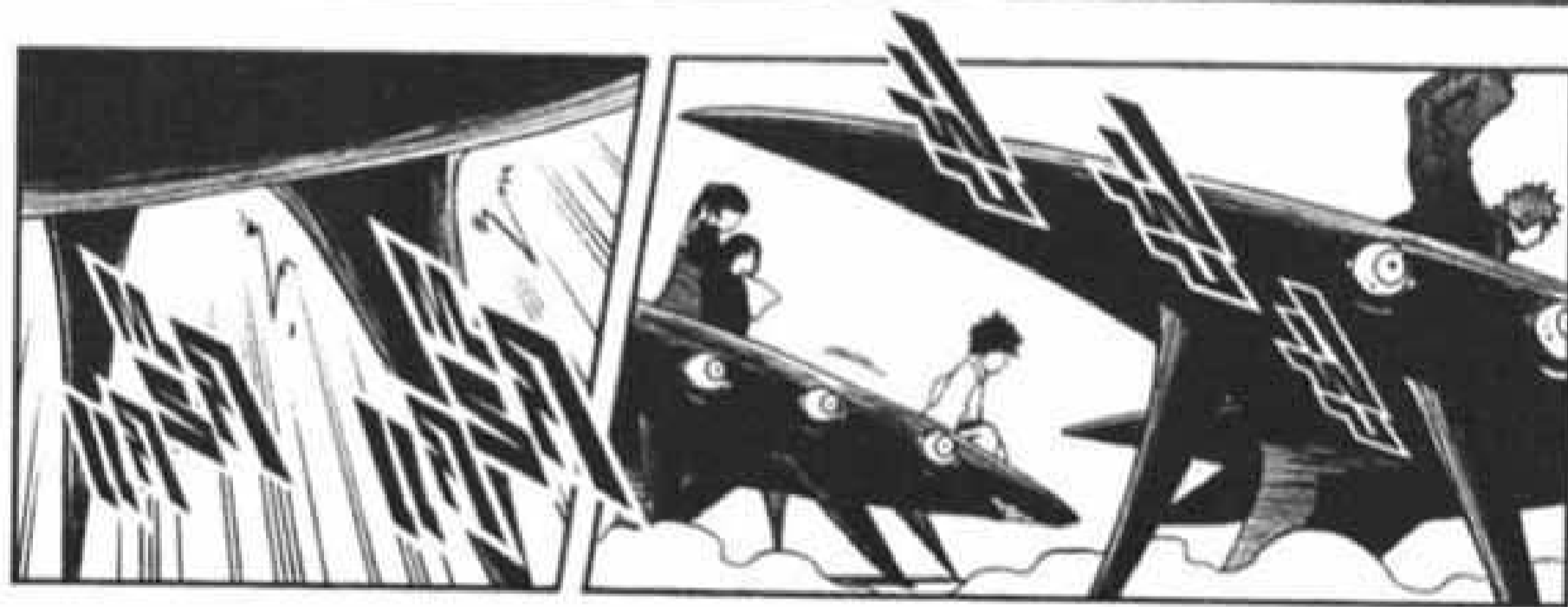
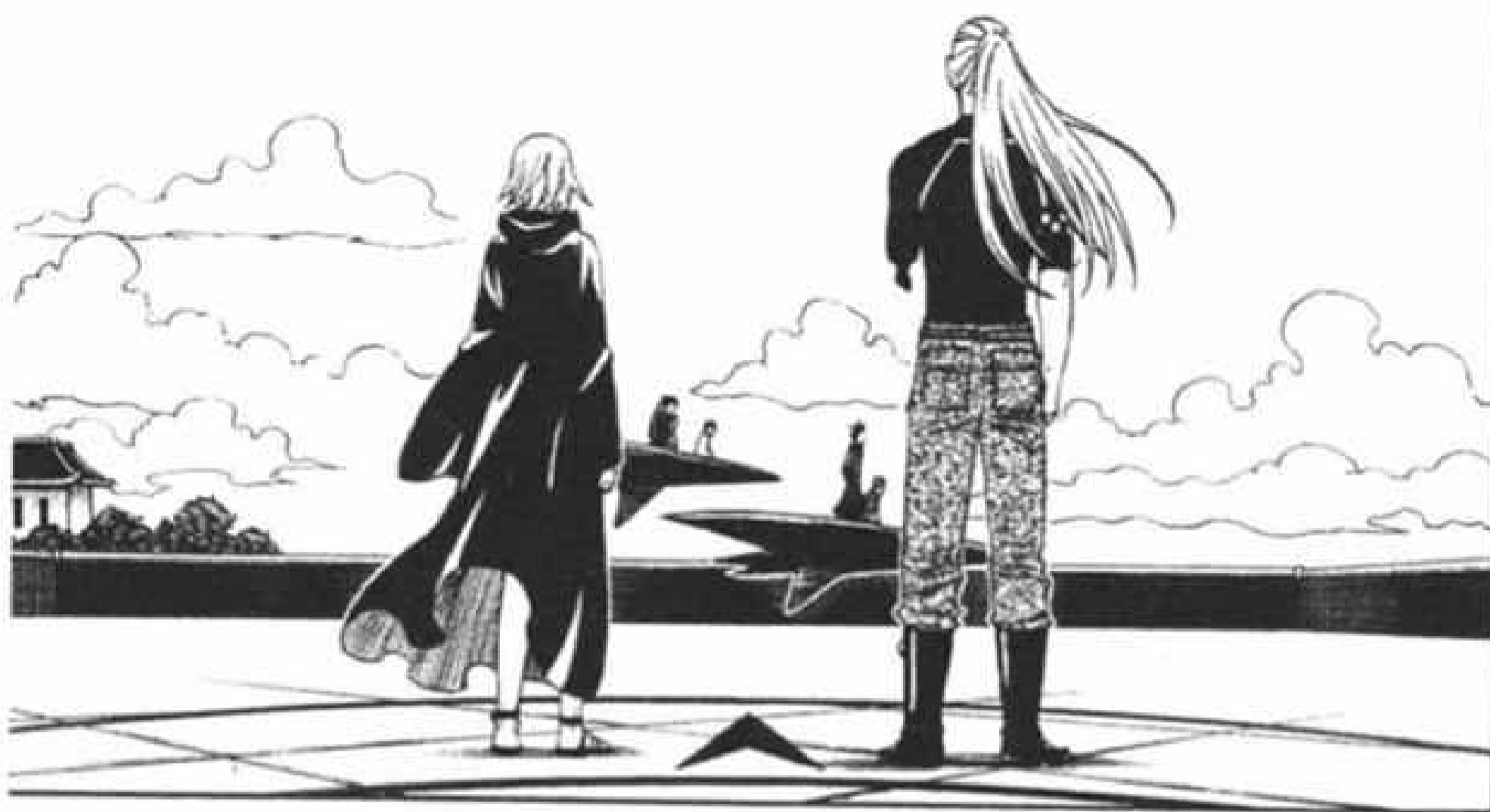
หมกหมุ่น
เกินไป
แล้ว
นะครับ

สมบูรณ์
แบบ
แล้ว

ไม่ได้
เจอกัน
ชะน่าน
นะ...

คา
เครู

เป็นผู้มี
คลังวิญญาณ
แถมพลัง
ชีวิตของคาเคะ
ยังแข็งแกร่ง
เกินไป...

การควบคุม
จิตใจเลย
ไม่ค่อยได้ผล
เท่าไร
แต่ว่า...

สำหรับ
ฉัน
ใน
ตอนนี้...

มันก็
แค่นั้น...

เด็ก
คนนี้...

คืออดีต
ราชา
ของปราสาทนี้
จริงๆ เทอ...

โออุมิ
นิจินากะ
!!

ตั้ง
ความหวัง
พลาดไป

ยังมี...

แต่
ช่าง
เถอะ

เมล็ด
พลัง
ที่น่าสนใจ
อยู่

รวบรวม
มนุษย์
ในปราสาท
ที่

ราชา
กลับ
มา
แล้ว

มา
จัดงาน
ฉลอง
กันเถอะ

ไซ
เบอร์
หนึ่ง

นี่จินากะ
ในตอนนี
ซัดชินไป
ก็เปล่า
ประโยชน์

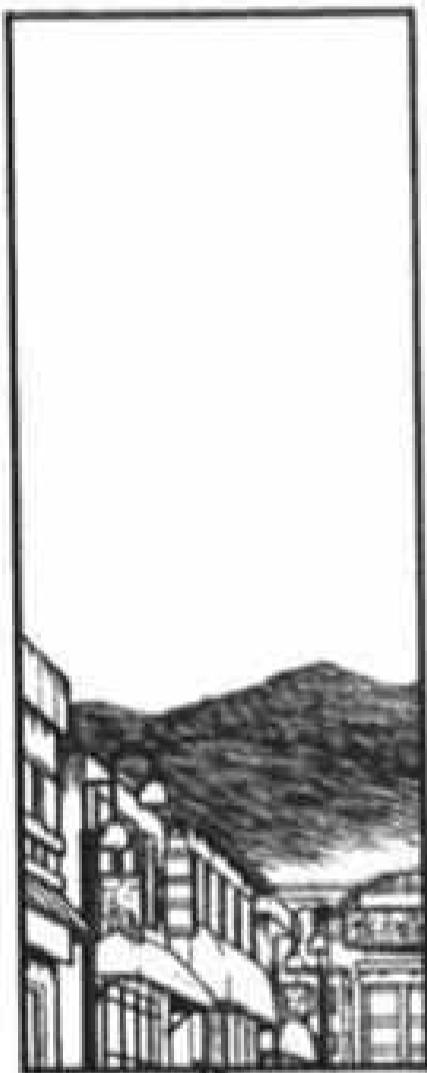

แกเอง
ก็อุตสาหกรรม
รอดชีวิต
ทั้งที่...

โ๊ะ
?

นี่แก
เปลี่ยน
ไปหน่อย
รีเปล่า
?

ผมลง
อีกแล้ว
เหรอ
?

ก็
ท่านอง
นั่น

ขอบคุณ
ค่ะ
เลย
แล้วกัน

ฉันอยาก
เจรจากับ
จุนินโค
ลำดับ
ที่สอง...

“คิโดอิน นุระ”
ท่านชาย
ใหญ่
ของเธอ

นึกแล้ว
ว่า
ต้องพูด
แบบนี้

คิดจะชิง
สำนักงาน
ใหญ่
ที่โดนผู้นำยึด
ไปคืนเธอ
?

ฉันรู้ว่า
นาย
คนเดียว
คงทำอะไร
ไม่ได้
แต่ว่า...

คน
คนนั้น
ไม่ไหว
หรอก

แกมินิลัย
เกลียด
การต่อสู้

แม่มีพลัง
ถึงขนาดนั้น
ในฐานะ
ผู้ใช้ยักซ์...

แต่กลับมอบ
ตำแหน่งเจ้าบ้าน
ที่ได้สืบทอดให้
น้องชายคนรอง
ลงไปแล้วถอนตัว
ตั้งแต่สมัย
สาว ๆ

จุนินโค
เอง
ก็แค่เข้า
ตาม
มารยาท

แถมเต็มที่
เป็นคนที่
ชื้อายเกินไป
ไม่ชอบเจอ
คนอื่น

นี่

ขนม
สำหรับ
หักทวย
ก็ซื้อแล้ว
ไม่ใช่เหรอ

เปล่า ซาลาเปา
นี่
ทำทวย
อร่อยดี...

คุณ
ศาลกะ
จะกิน
ไหม?

ไม่
กิน
!

นายรู้
จีเปล่าว่า
จากนี้จะไป
พบใคร
!?

ไม่รู้

ผู้รัก
สันติภาพ
ที่มีกำลัง
ททวย
มากที่สุด
ในสมาคมลับ

ใช่ไหม
?

พอกัน
เลย
ขอ
ทราบ
ที่
งานนี้

อ่า...

แล้วก็
นั่น
ด้วยครับ

เฮ้

ทาง
สำนักชานใหญ่
ยังมี
เมฆฝน
อยู่เลย...

ขอโทษ
ที่ให้
คอบ

นี่มัน
อะไร...

เห็นว่า
เหมาะ
ดี

เหมาะ
?

หมาย
ความว่า
ยังไง...

อยากบอกว่า
ฉันเป็นผู้หญิง
ที่พอโดนลมเป่า
ก็หมุนเหมือน
กังหันเทรอละ
!?

ความคิด
เพี้ยน
จังนะ

แค่คิดว่า
เหมาะดี
เฉยๆเอง

๗ ๗

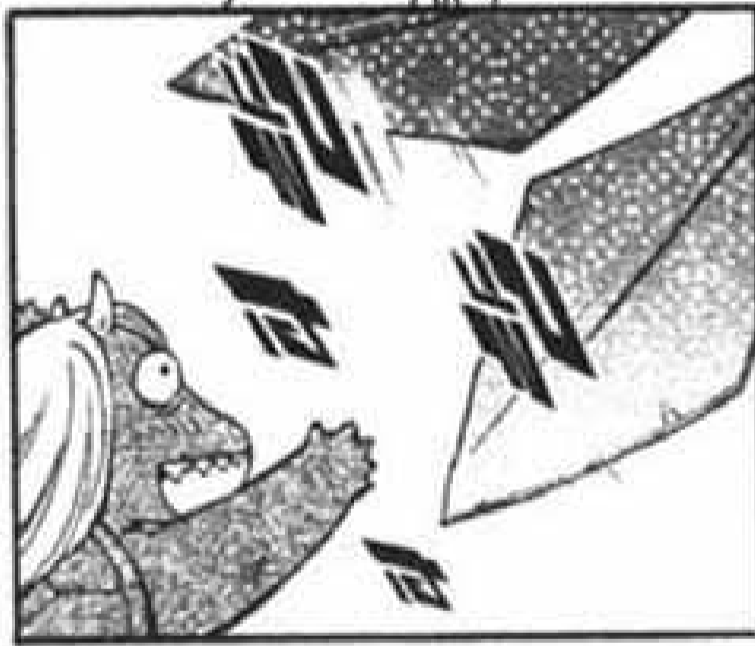
นาย
ก็อย่า
เอาแต่
ซัดซิน
ลี...

น่าจะ
หัดลู
ไปตามลม
บ้าง
เป็นใจ
?

หมอนี่
แปลกจริงๆ
ด้วย...

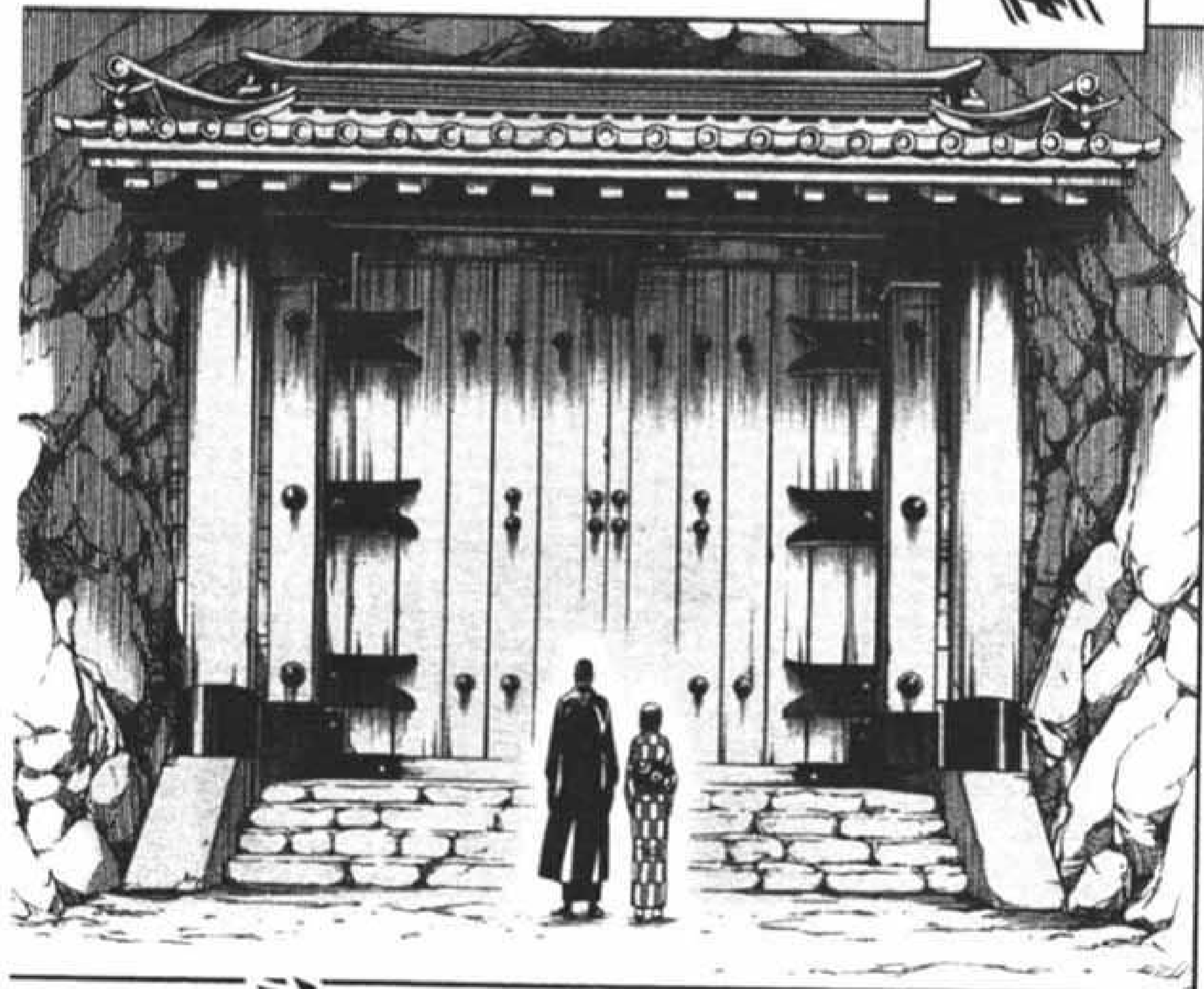
มาฟังเรา
แบบนี้
แสดงว่า
กำลัง
อ่อนแอ
อย่างมาก...

ชอบ
เหรอ
?

ใช่ก็

ดูเหมือน
จะมี
แขกมา
นะ

ตอนที่ 319

ศิโรตถิน - บุระ

ที่กำลังขยับ
ทั้งหมดนั่นคือ
ยักซ์
ชั้นเหรอ?

เชิญ
ทางนี้
ครับ

มนุษย์

มนุษย์
นี่...

กลิ่น
หอม
จริง ๆ...

ปลายทาง
นี่
มีบันไดอยู่

กรุณา
ระวังขา
ด้วยครับ

ได้ดิน
เหรอ
?

คฤหาสน์
ของที่นี่
สร้างโดย
ทะลวงผ่าน
ภูเขา

รอยสลัก
ตรงกำแพง
เหมือนกับ
รอยเล็บยักษ์
เลย...

จริงสิ
เคยได้ยินว่า
ผู้ใช้ระดับ
สุดยอดของ
ตระกูล
คิโตอิน...

ใช้ยักษ์สร้าง
ปราสาท
ภายในดินเดียว
สินะครับ

ดินเดียวคง
โอเวอร์
ไปหน่อย
ครับ

ที่นี่ยังต้อง
ใช้เวลา
ประมาณ
สามวัน

เพราะ
สั่งให้ทำ
ช้า ๆ
กว่านี้หน่อย

ไม่อยาก
ให้พวก
ยักษ์
ต้องฝัน...

ท่านนุระ
ช้า
อ่อนโยน
จริง ๆ

ถ้า
อย่างนั้น
เชิญรอ
ทางนี้
ครับ

กิน

เตรียม
ห้อง
รับแขก
พร้อมแล้ว

คุณ

ช่วย
นำทาง
ไปที่

ผมจะไป
เรียก
เจ้านาย
นะครับ

ไม่ได้
เจอกัน
มานาน
นะพี่

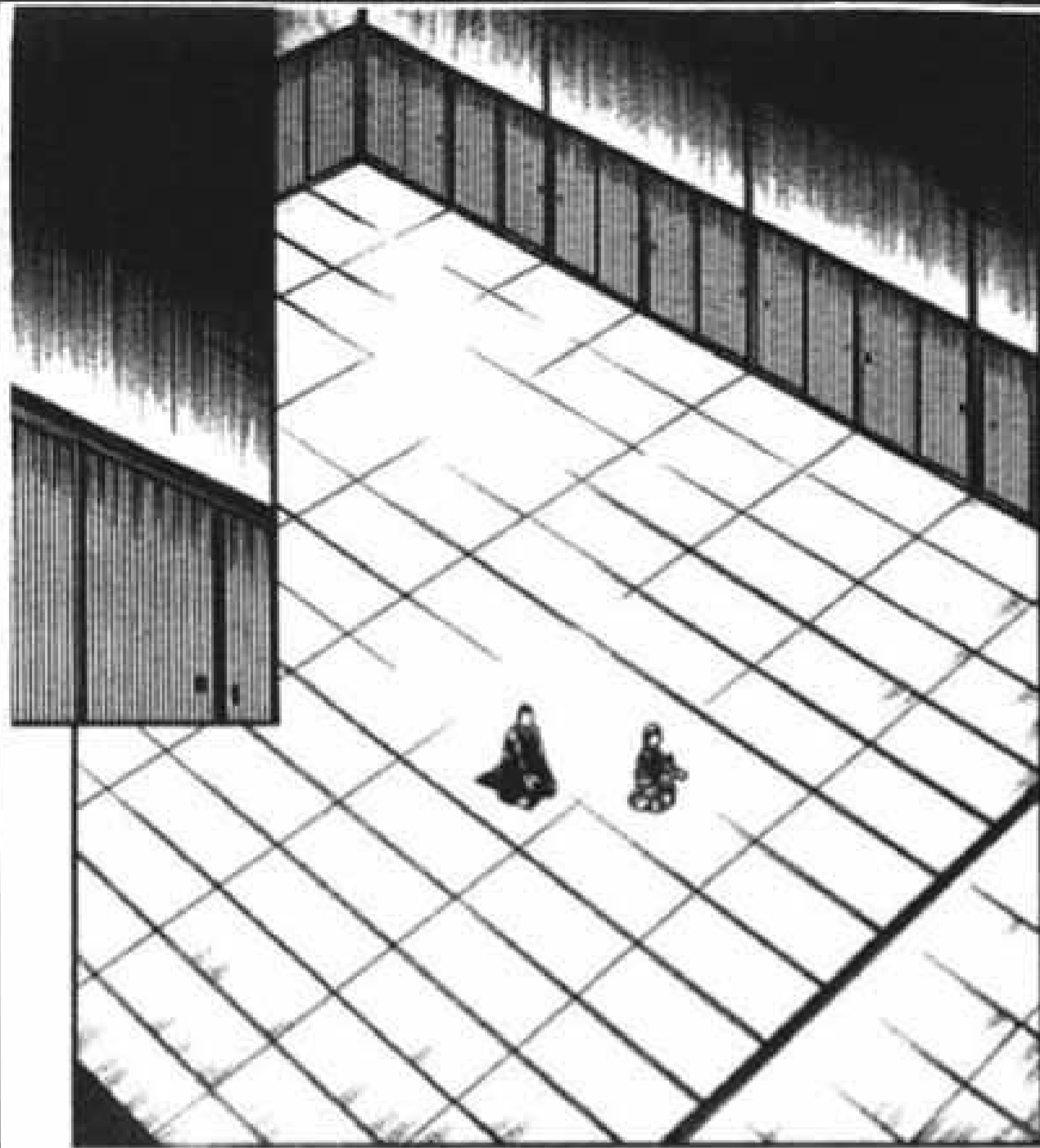
โยก
สบาย
ดีไหม?

อืม

นี่
ชนม...

อา... ไม่น่าจะ
สอดใส่เกลียด
ของโอนีสึระสินะ
ท่านนุระ
ต้องดีใจแน่

คุณคาสุกะ
มาที่นี่บ่อย
เหรอ?

ก็ไม่บ่อย
เท่าไร
หรอก

ได้ยินว่า
เป็นที่
โปรดปราน
พอสมควร
ในบรรดา
ญาติๆ

ท่าน
นระ
|
ฉัน
อยากถามมา
ตั้งแต่ก่อน
หน้านี้แล้ว
ค่ะ

ทำ
ไม...

ถึง
หมายตาฉัน
ที่ไม่ได้มี
พลัง
มากมาย
อะไรล่ะคะ?

เดิมที
บ้านของ
ฉัน...

เป็นเพียง
ตระกูล
ครึ่งๆกลางๆ
ที่ไม่ได้ใช้ชื่อ
ของ
คิโดอิน...

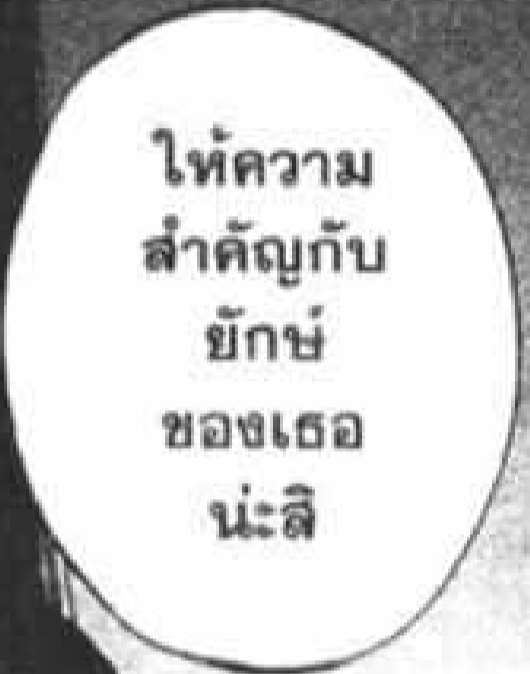

คุณ
โยมิ

เรื่อง
นั้น...

เพราะ
ว่า
เธอ...

ให้ความ
สำคัญกับ
ยักษ์
ของเธอ
นะลิ

ยิ่งเป็น
คนมี
พลัง...

ก็ยังปฏิบัติ
กับยักษ์
ของตัวเอง
อย่าง
โหดร้าย...

ท่านผู้นั้น
เป็นคน
อ่อนโยน
จริงๆ

อย่าทำ
อะไรที่
ฝืนใจท่าน
เลยนะ

น่าจะรู้
สภาพ
ของ
สมาคม
ลับ
ตอนนี้
นี่นา!

ถ้าเป็น
หัวหน้า
ก็ต้องมี
ความ
รับผิดชอบ
!!

คนที่หนีใน
สถานการณ์
แบบนี้ไม่ใช่
คนอ่อนโยน
หรอก

เป็นคน
อ่อนแอ
ต่างหาก

หยุด
นะ...

มี
พลัง
ยิ่งใหญ่
แท้ๆ

แต่กลับ
ไม่คิดจะ
เคลื่อนไหว
ขึ้นเหรอ

!?

กรุณา
กลับไป
เถอะครับ

จะดี
เหรอ
ครับ?

ท่าน
นุระ

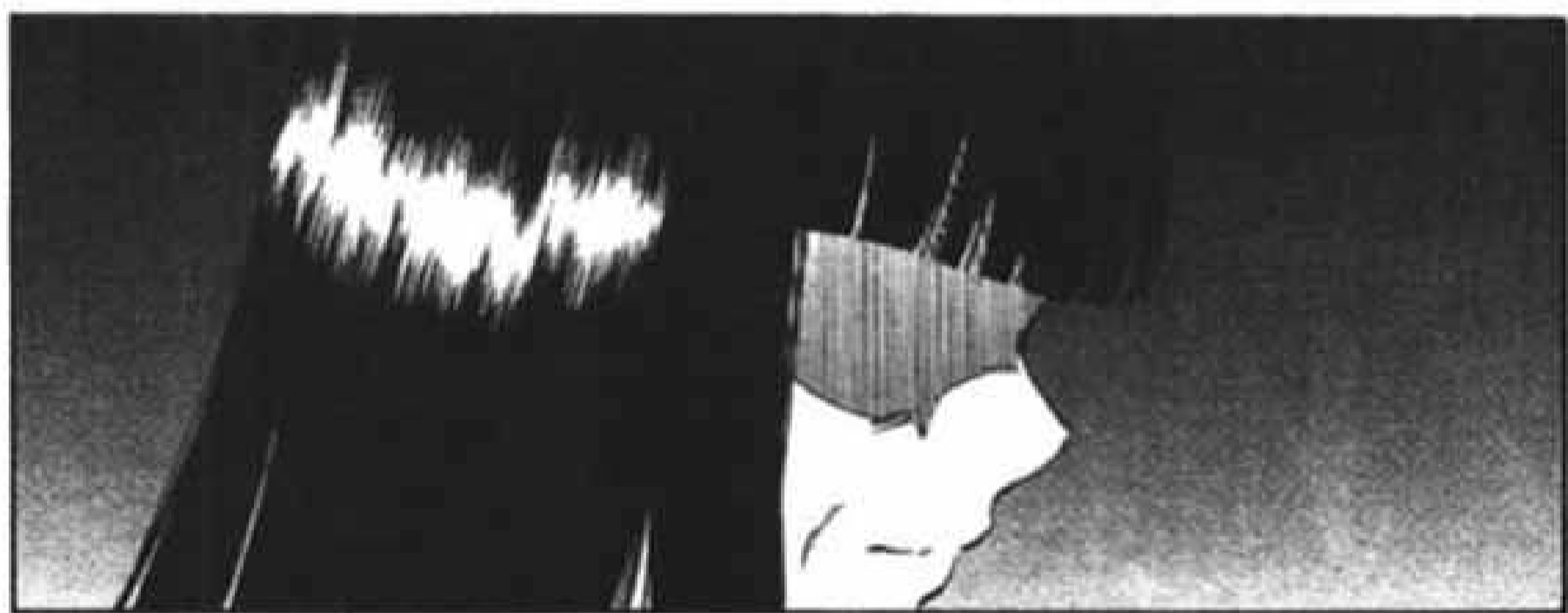

เป็นห่วง
เรื่องของ
สำนักงาน
ใหญ่
ไม่ใช่เหรอ
ครับ?

ไม่
จำเป็น
ต้อง
เป็นห่วง
พวกเรา
หรอก
ครับ

การที่ยักษ์
ได้ปฏิบัติ
ตามคำสั่ง
ท่านถือเป็น
ความยินดี
สูงสุดแล้ว

ขอ
โทษ...

นะ...

ช่าง
เถอะ

ถ้าเธอ
ทำตัว
อ่อนโยน
ฉันคงรวน
แน่

ไม่
!?

.....

ถ้านายยอม
ตัดใจใน
หลาย ๆ เรื่อง
สักนิด
คงมีความสุขขึ้น
นะ

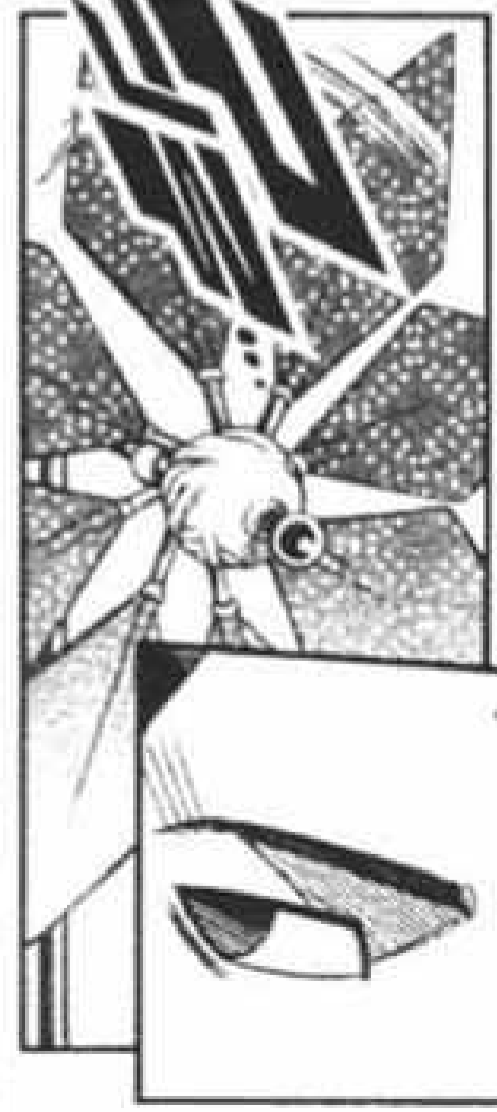

เห็นไหม
รวนจริง ๆ
ด้วย

ไม่เห็น
เป็นไร
เลย...

ถึง
จะเป็น
อย่าง
นั้น
นายก็ไม่ได้
ไร้ประโยชน์
เหมือนฉัน
นี่นา

เผ่ามาตลอด
แต่
สำนักงานใหญ่
ไม่มีอะไร
เปลี่ยนแปลง
เลย

ฉัน
เหรอ...

ท่าทาง
ซีมกะทือ
ชะมัด...

นาย...

สภาพ
อย่างนั้น
หวังว่าคง
รักษาสัญญา
ที่ให้ไว้กับฉัน
ได้นะ?

ท่าทาง
อ่อนแอ
เยอะเตอะ
มาซาไมริค

ไอ้
ไอ้

ถ้า
อย่างนั้น
ขอแนะนำ
ตัวใหม่

ยินดี
ที่ได้รู้จัก...

ฮาซามะ
โทคิโมริ
ครับ

แก...

เพราะแก
ภูเข
ซอช
พวกเขา
ถึง...

ใจเย็นๆ
สิ
โตะะ!

ไม่น่าเชื่อ
ว่า
หมอนี่...

คือเจ้า
สิทธิ์
จริงๆ...

ให้ตายเถอะ
ทำทางคง
ค่อชๆคุยกัน
ไม่ได้นะ

ฉันจะ
ขอพูดสั้นๆ
แล้วกัน

ตอนนี้
ฉันกำลังชี้แนะ
โยชิโมริคง
เพื่อมุ่งสู่การ
ผนึก
คาราคุโมริ

คงได้ยิน
จากลูกน้อง
แล้ว
ใช่ไหม?

อีกนิดเดียว
ก็จะ
สมบูรณ์
แล้ว...

ถ้าเป็น
โยชิโมริคง
ต้องทำได้
แน่

แต่ว่า
ดูเหมือนเขา
จะกังวล
สถานการณ์
ตอนนี้ของ
ลมาคมลับ

การผนึก
จำเป็นต้อง
ใช้สมาธิ
เป็นงานที่
ละเอียดอ่อน
มาก

อย่าทำให้
โยชิโมริคาง
ต้องลำบากใจ
ไม่เข้าเรื่อง
ได้ไหม?

รีบจัดการ
ปัญหา
ของ
สมาคมลับ
ซะ

อย่างน้อย
ถ้าพี่ชาย
อย่างเธอมี
สภาพแบบนั้น
คงลำบาก
แย่

จู่ๆ
ก็โผล่ออกมา
เอาแต่พูด
โดยพลการ
ที่นั่นแหละ
ไม่ใช่เหรอ...

ถูก
ต้อง

เพราะฉัน
เลยไม่ได้มา
มือเปล่า
ใจ

ฉัน
อยาก
บอกว่า...

นอกจาก
เธอ
ยังมี
คนอื่นๆ ที่
เคลื่อนไหว

เพื่อแก้ไข
สถานการณ์
ของสมาคมลับ
อยู่อีก

ตัวอย่าง
เช่น
ฝนนี้

หลังจูงใจ
สำนักงาน
ใหญ่
มีคนที่ทำให้
ฝนตกลงมา
ตลอด

เพื่อซ่อน
ภูเขา
ลูกนั้น
จากคน
ธรรมดา

อา แต่ว่า
ที่ฉันทำได้
คงมีแค่
ให้ข้อมูล

คน
เคลื่อนไหว
คือเธอ

เข้าใจดี
ใช้ไหมว่าพลัง
ของมนุษย์
คนอื่นคือสิ่ง
จำเป็น?

ตรงจุดนั้น
เธอ
ขอดเยี่ยม
กว่าฉัน

ว่า
ยังใช่
?

จะเชื่อใจ
ฉัน
แล้วยอม
ฟังที่พูด
รีเบล่า
?

ครับ
ฮัลโหล

.....

"เทพอสุนี"
เทร
ครับ

ครับ

ผม
แนะนำ
ให้ได้

เพราะเป็น
เพื่อนเก่า
ของพ่อ

แต่ถ้าเอาสิทธิ์
สำหรับใช้
เทพแห่งความตาย
มาใช้เรื่อง
แบบนี้จะดี
เทรครับ?

ฮ่า...

ไม่
เป็นไร

เท่า
นี้...

ถ้า
ลม
ยอม
พัดมา
หาเรา
ล่ะก็

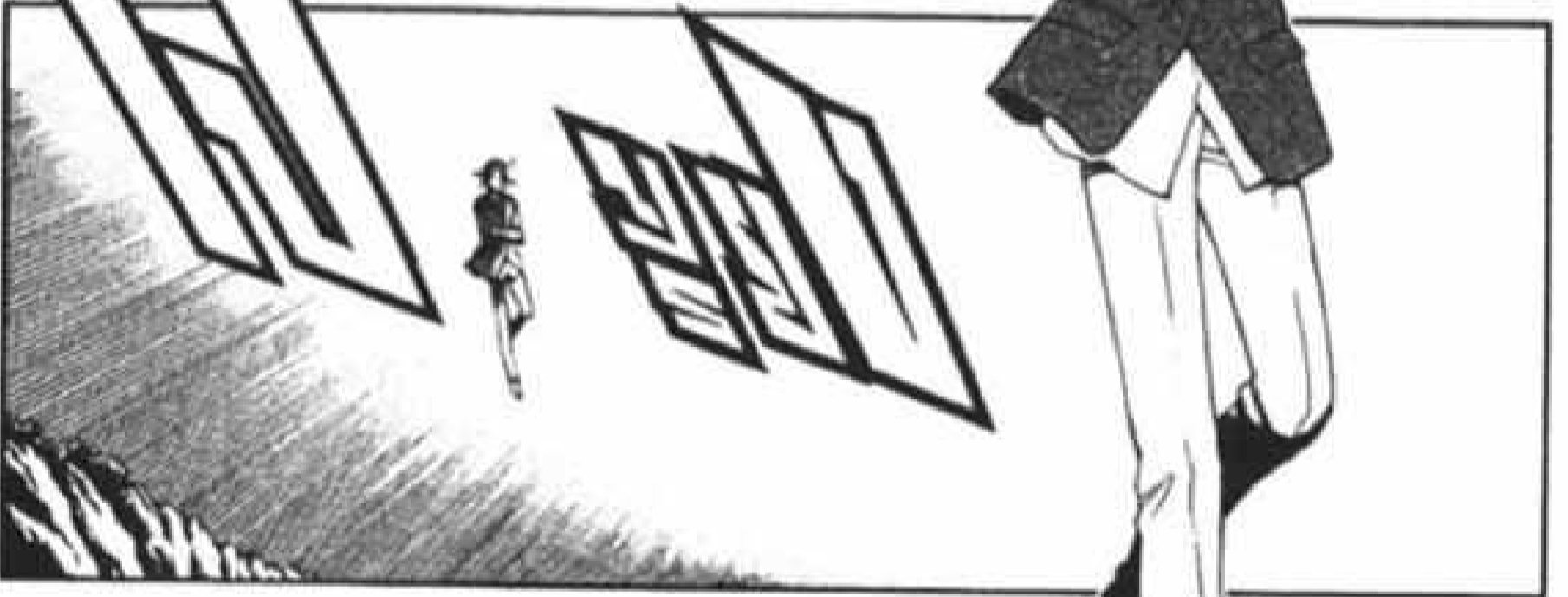
ตอนที่ 320

เทพอลุย

ริวเซ็นเคียว

นี่
คือ...

พลัง
ของ
"เทพอลัน"

จะทนได้
ถึง
แค่นี้
กันนะ...

มอง
ไม่เห็น
แล้ว

แต่ว่า ต่อให้
ซ่อนตัวแต่ที่
จิ๋วเช่นเคียว
แห่งนี้
คือรังของ
เทพอสุนี...

ยอม
ได้เปรียบ
ทาง
ชัยภูมิ...

อา...

ปกติเขา
ต้อนรับคน
ที่แค้นมา
เจอจากกัน
แบบนี้เหรอ

อุตสาหกรรม
นัดให้
อย่างดี
แท้ๆ...

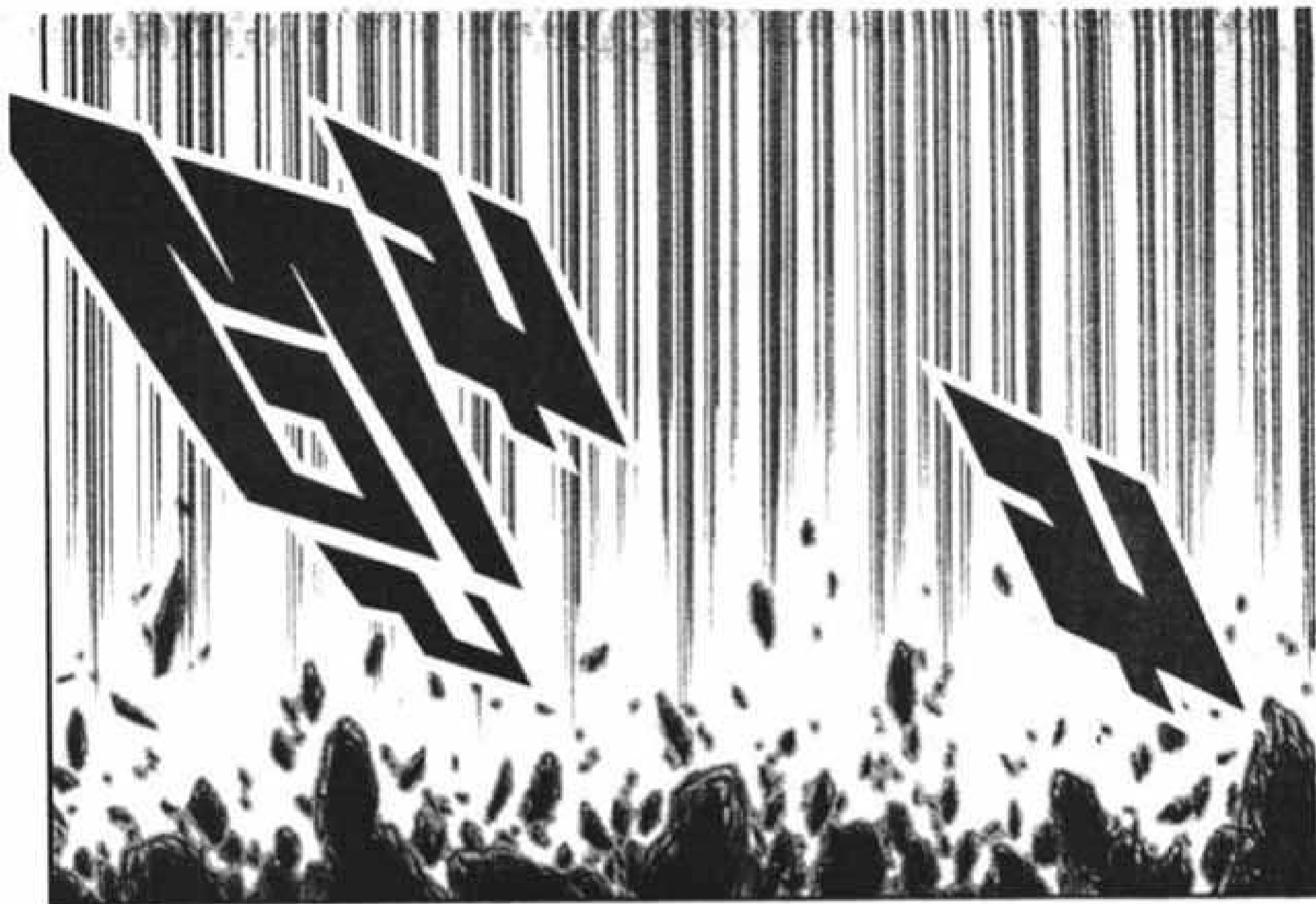
ถ้าเราไปเป็น
สักซึพยาน
โดยไม่มาดู
สักอะไรอย่างนี้
จะดีกว่ารีเปล่า
นะ?

ผู้ฉกฉวย
ความสามารถ
สารควบคุม
ห้วงมิติเป็น
ความสามารถ
ที่น่าสนุกใช้งาน
ได้หลายอย่าง
แต่ว่า...

ถ้าความต่าง
ของพลัง
มีมากขนาดนี้
ล่ะก็...

สุด
ยอด

ถ้าเป็น
มนุษย์ธรรมดา
แค่โดนจิตปิศาจ
เมื่อกี้ก็คงตาย
แล้วแน่ๆ...

ฮา
ชนลुक
นิต
หน้อย

เพิ่งเคยเห็น
ลักษณะ
เฉพาะของคน
คนนั้น
เป็น
ครั้งแรก...

ในบรรดา
พวกรวมญาติ
คงอยู่ระดับ
สุดยอด
ไม่ผิดแน่...!

ฮึม...

ก็คิดว่า
พยายาม
จริงจัง ๆ
ละนะ

จะว่ายังไงดี
ใจแข็ง
เกินไปหน่อย
ละมั้ง?

เรื่อง
แบบนี้
ครั้งแรก
ถือว่า
สำคัญนะ

เพราะถ้า
ไม่ทำให้
จดจำแม่นๆ
ทั้งร่างกาย
และจิตใจ...

ผู้ชาย
มักชอบ
ทำตัว
เหลิง
ทันที

อืม
ไซโต้

รูรียังว่า
ระดับ
มัน
ต่างกัน
?

ถ้าทำท่า
หลงระเจิง
แม้แต่ชนิดเดียว
ระวังจะโดน
ชดปลิว
นะ

จุดจบโค
อดีตล่าดับที่สาบ
กัทสึกิ (เทพอสุนี)

ฉนั้น...

มา
เพราะ
อยาก
เจรจา...

จะปล่อยให้
สมาคมลับ
ตกอยู่ในกำมือ
ของผู้นำ
แบบนี้ต่อไป
ไม่ได้...

อยาก
เปลี่ยน
แปลง
สถานการณ์

เธอ
เอง
ก็...

อยาก
ทำ

แบบ
นั้น
ใช่
ไหม
?

เคยคิดจะ
เคลื่อนไหว
ตั้งแต่
ก่อนหน้า
สำนักงาน
ใหญ่
โดนจับ
แล้ว

เพราะ
ทำทาง
จูนินโค
คงไม่ได้
เรื่อง

แต่
ว่า
ฉัน
ไม่รู้
ที่อยู่
ของ
ผู้นำ...

แถม
โดน
บอกว่า
ตัว
หนัก
ที่
จำเป็น
ยังมี
ไม่
ครบ...

สรุปแล้ว
คือ
จะ
เคลื่อน
ไหว
สินะ...

ฉัน
ก็
ให้
ฉัน
ช่วย
ด้วย
สิ

ถ้า
บอก
ว่า
พลัง
ของ
ฉัน
ไม่
จำเป็น

ก็
ไม่
เป็น
ไร...

ช่วย
สมาคม
ลับ...

ด้วย
เถอะ...

ตาย
จริง...

ลุมิมูระคง
ว่า
ช่างกว่า
ที่คิดนะ

ไม่เห็น
ต้องทำ
ถึงขนาดนี้
เลยนี่นา

ขอโทษ
ต้อง
มองใหม่
ชะแล้ว

เต็มที่
ฉันตั้งใจ
จะเป็นฝ่ายเรียก
สุมิมุระคุง
เอง

คินนี้จะเรียก
สมาชิก
มารวมตัวกัน...
ขอเชิญนาย
ด้วย

ฉันซ่อน
พวกที่เหลือ
ของ "ตาจู่"
องค์การ
นักทำนาย
เอาไว้...

พูดกัน
แค่นี้
นะ...

ดูเหมือน
คนที่จะ
จัดการ
กับผู้นำคือ
นาย

จากคำพูด
ของมิโกะจัง
คนนั้น
บอกว่า
สุมิมุระคุง
คือบุคคล
สำคัญ

!?

ที่
เหลือ

ฉันจะไป
เรียก
โอนินิเมะจัง
ด้วย

โอนิสึ
แม่...

ทำให้
คิโอิน
นระ
เคลื่อนไหว
ได้เหรอ?

สุมิบะคุง
ไปคฤหาสน์
ยึกซ์ นั้น
มาแล้วเหรอ?

ถือว่า
เล็งใช้ได้
อยู่หรอก
แต่อย่างนาย
คงไม่มีทาง

ฉัน
เอง...

กว่าจะเปิดใจ
ของเด็ก
คนนั้นได้
ยังต้องใช้เวลา
ถึง 50 ปีเลย

ออมมือ
ให้แล้ว
แต่คง
ชยับ
ไม่ได้
สักพัก...

ช่วย
พยายาม
เขาทีนะ

ค๊ะ

ขอ
อนุญาต
ค๊ะ

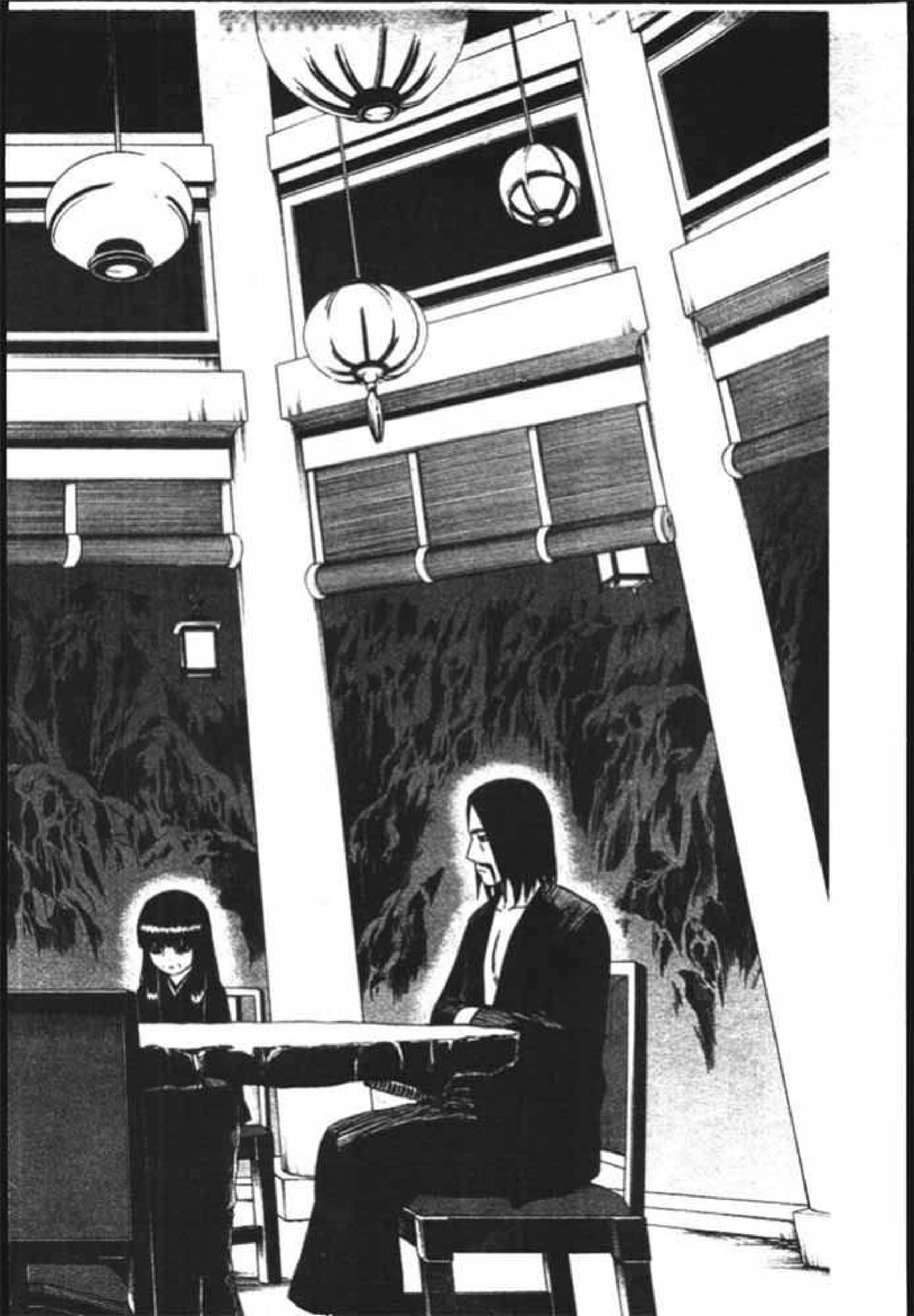
ประสาท
จะชานต์
ชั่วคราว

ไม่ได้รับ
บาดเจ็บ
มากมาย
นัก

จูนิโค
ลำดับที่สอง
คิโชน บุระ

ตัวเก่งผู้สืบทอดรุ่นต่อไป
ของบ้านโทคุตระกูลโอกิ
โอกิ ฮงโร

จูนิโค
อดีตลำดับที่หก
ฮโรมิ คาเก็น

เฮ้
ลุมิมุระคุง
รีบนั่ง
สิ

ทุกคน
มาทัน
ครบ
แล้ว...

มาเริ่ม
การประชุม
สำหรับ
โค่นผู้นำ
กันเถอะ

ตอนที่ 321

เพื่อร่วมอุดมการณ์

ความคิด
ของทุกคน
เป็นหนึ่ง
เดียวกัน
แถมไม่มี
เสียงคัดค้าน
การแบ่งหน้าที่

ถ้าฉัน
ขอปิดการ
ประชุม
สำหรับ
ไค่นผู้นำ
แค่นี้

ถ้ากำหนด
วันลงมือ
ได้แล้วจะนัด
รวมตัวอีกครั้ง
แต่ว่า...
ไม่มี
เวลา
แล้วนะ
ขอให้
ทุกคน
เตรียมตัว
จนกว่าจะถึง
ตอนนั้น
ให้ดี!

คุณ
ฮิโรมิ

คุณ
ฮิโรมิ...

รู้จักกับคุณ
ทัตสึมิ
ตั้งแต่เมื่อก่อน
แล้วเหรอครับ
?

ก็นิดหน่อย
เพราะเรา
เป็นช่าง
รวมญาติ
เหมือนกัน

อ่า
อย่างนี้
นี่เอง...

แต่ว่า คุณ
ฮิโรมิ
เป็นผู้มีพลัง
สองชั้น
สินะครับ

ตรวจสอบ
มา
ละเอียดดี
นี่

ขอโทษ
ครับ...

แต่ว่า
เท่าที่
ตรวจสอบ
มา...

ผล
สุดท้าย
ก็ไม่เข้าใจ
นิสัยคน
คนนั้น
เลย

หมายถึง
ท่าน
หัตสึกิ
เหรอ?

ครับ

ท่านหัตสึกิ
เห็นแบบนั้น
แต่ได้รับ
ความเชื่อถือ
กว่าที่คิด

ก็เลย
ลาออกจาก
จูนินโค
ตามชั้น
เหรอ?

เปล่า...

ภรรยา
ของฉัน
สนิทกับ
ท่านหัตสึกิ

ถ้าถูก
ภรรยา
ขอร้องคง
ปฏิเสธ
ไม่ได้

ฉัน...
เป็นเขย
แต่ตั้งเข้า
นะ

!?

คุณ
สุมิมูระ

เมื่อวาน
อุตส่าห์
ไปหาแท้ๆ
ต้องขอโทษ
จริงๆ

โมนากะ
สอได้
เกาดีด
อร่อยมาก
ค่ะ

ฝากความ
คิดถึง
คุณโยมิ
ด้วยนะ

ขอตัว
ก่อน

คุณโยมิ
คือใคร
เหรอครับ
?

จะใคร
ก็ช่าง
เถอะ...

โอ๊ะ?
คุณศาสก์
โยมิ
สังกัดอยู่
ยาเขียว
เป็นญาติของ
คุณศิโธอิน
สินะครับ?

ถ้าไม่กระต๊อ
ไม่สูงกว่านี้
ไม่ได้หรอก
ครับ

คราวก่อน
ขอโทษ
ที่พูดจาอวดดี
นะครับ

มีแค่ผมที่
เป้าหมาย
ต่ำออกไป
นิดหน่อย
แต่ว่า...

คราวนี้
เราเป็น
พวกเดียวกัน
ขอฝากตัว
ด้วยครับ

ไม่นึกว่า
นายจะ
อยู่ด้วย

ดูเหมือน
สำนักงานใหญ่
จะกักตุนเสบียง
เพียงแค่นี้ต้องรับ
อยู่ได้สักพัก
แต่ว่า...

ถึงอย่างนั้น
มนุษย์
ก็จะค่อยๆ
อ่อนแรงลง
คงต้อง
รีบลงมือ

คุณหัตสีก็
ไม่ใช่คน
ที่ไม่รู้จัก
นี่นะ...

ถ้าคิดถึง
ผลรวมแล้ว
แบบนี้
น่าจะให้ผล
ดีที่สุด

นาย...

ต่อสู้
เพื่อ
ลูกน้อง
สิบะ

แค่เอา
ซอง
ซอง
ตัวเอง...

กลับมา
ด้วยมือ
ข้านี้
เท่านั้น
ละครับ

ว่าแต่
ซิจัง
คุง...

คุณ
หัตสึกิ
อายุเท่าไร
กันแน่
?

ไม่รู้
สิครับ
!

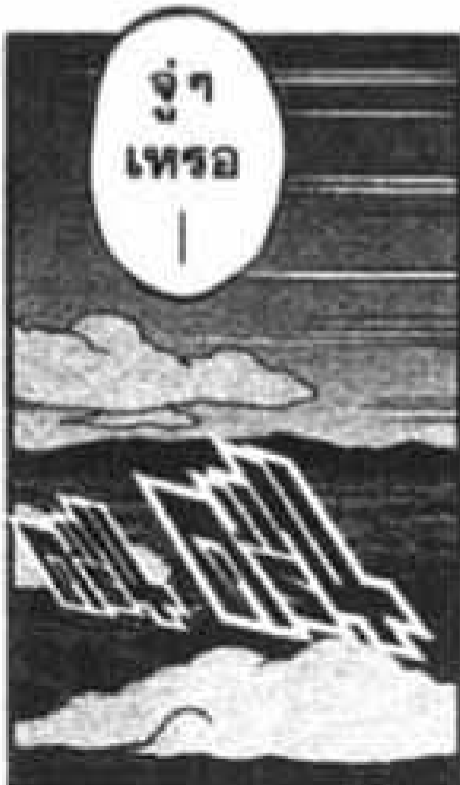
ช่างรวมญาติ
ที่กำเนิดใน
จิ่วเซียนเคียวแห่งนี้
ทุกคนดูเหมือน
จะมีอายุยืนยาว
บางทีคงเกือบ
300 ปีละมัง...?

ฮะ
อย่าตาม
เจ้าตัว
ดิกว่า
นะครับ

.....

เป็นดิน
ที่เขียน
จริง านะ

สำหรับคนที่
ไม่ทำอะไรเลย
หากไม่โชคดี
อย่างมหาดศาล
จริงๆ...

ทาง
ไม่วัน
เปิดออก
ทรอก

ทำไมถึง
พูดเรื่องนั้น
กับผมครับ
?

ในบรรดา
สามีมูระกับ
ยูกิมูระ
|

ฉันคิดว่า
เธออาจจะ
อันตราย
ที่สุดนะสิ

คงกังวล
เกินเหตุ
นะ

แต่ว่า
ด้วยนิสัย
นั้น
ของเธอ คงเจ็บใจ
เรื่อง
คาราสุโมริ
มาก
ไซโหม

ขอโทษ
จริงๆ

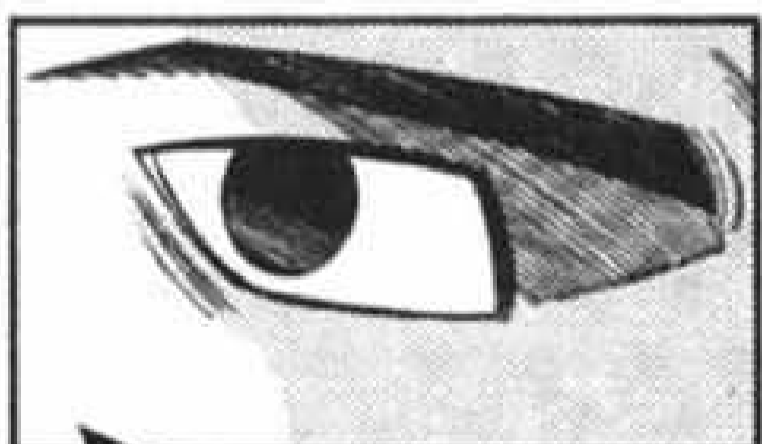
ทำไม...

ถึง
ขอโทษ
ครับ
?

คนที่
สร้างที่ดิน
คาราสูโมริ
ขึ้นมา...

คือ
ฉัน
เอง

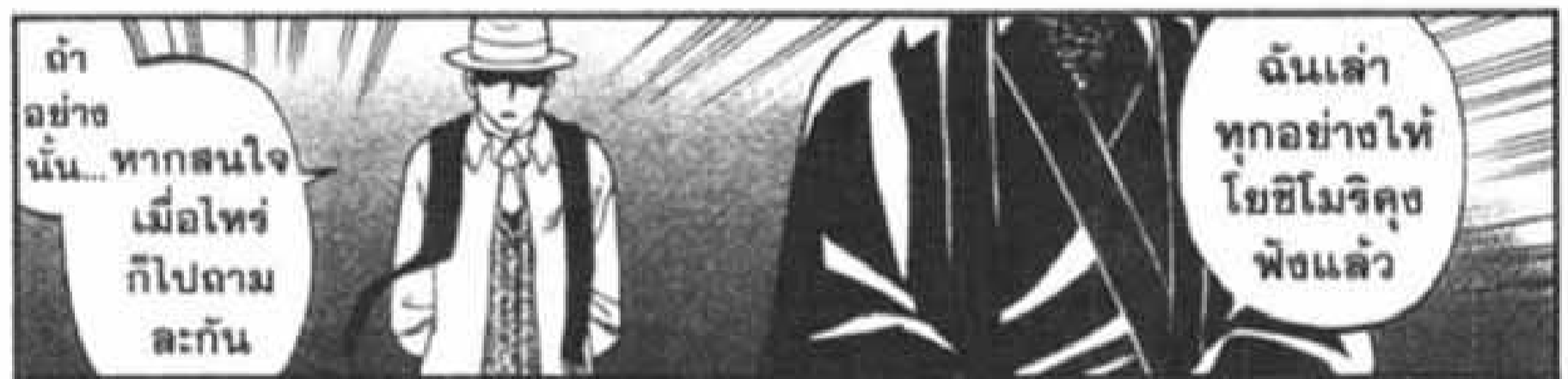
ฉันโดน
ไซชิ
โมริคุม

สั่งให้มาอธิบาย
อย่างละเอียด
พร้อมขอโทษ
ผู้เกี่ยวข้องทุกคน
โดยเฉพาะเธอ

เดิมที
ต้นเหตุ

พอ
แล้ว

ไม่คล้าย
หรอก

เธอ
|

ไม่ได้
โง่เขลา
เหมือน
ฉัน

ฉัน...
เชื่อแต่
ตัวเอง

ฉัน
สุดท้าย
นี่...

จะบอกเคล็ดลับ
เพื่อไม่ให้หลง
เดินทางผิดจาก
ผู้มีประสบการณ์
นะ

อย่า
ซิงซัง
โลก

โลก
กว้าง
ใหญ่
|

กว่าที่
ตัวเองคิด
มากมาย
นัก...

และช่วย
ห่อหุ้มเธอ
กับ
ทุกอย่าง
เอาไว้

เพียงแค
เราไม่รู้ลึก
เท่านั้นเอง

เธอจะ
รู้แล้ว
รีเปล่า
นะ

ปะ

บอก
แล้ว
ไซ

แค่กะว่า
จะเช็คดูว่า
คนคนนั้น
ไปหานาย
รีเปล่า...

เฮ้?

ฉันไม่เป็นไร
หรอก
มาถึงจุดที่ดี
พอสมควร
แล้ว

ทางนั้น
ล่ะ
เป็นใจมั้ง
!

นาย
ไม่จำเป็นต้องห่วง
หรอก

เพราะคนที่
จะจัดการ
กับผู้นำ...

คือ
ฉัน

.....
?

อะไร
กันหัว
หมอนั้น...

ท่าทาง
สบายดี
นี่นา...

กินอะไร
ดี
ไหม

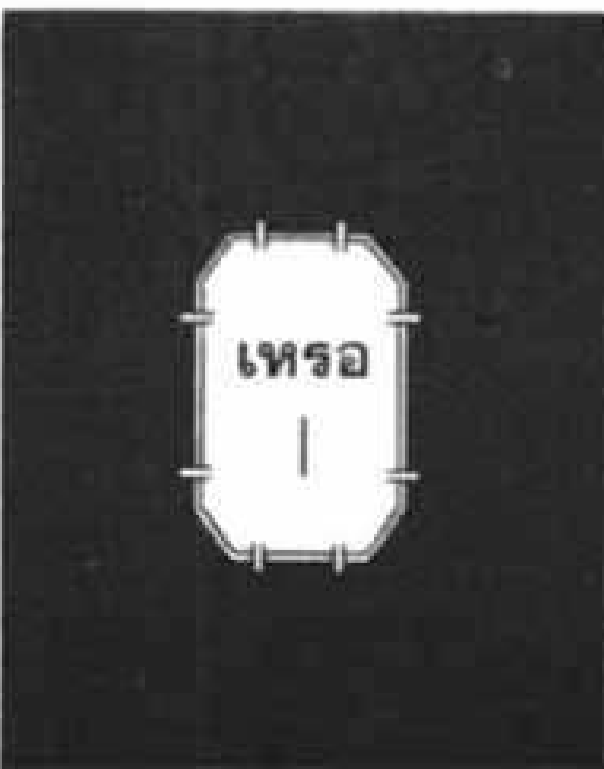
น่าโมโห
นิด
หน่อย

สบาย
ดีไหม
?

ตอนที่ 322 รอยยิ้ม

ฉัน
สบายดี

ตอนที่ 322

กระบอง

โซยุ
มันหมด
แม่เลย
โซไห้
มาซื้อ
แล้วก็
เจอกับ
คุณลุง
!

ที่
แม่
ก็
เดี๋ยว

นี่
คุณลุง
!?

คุณลุง
มือดี
!

เธอก็แม่ถึงนม
และข้าวของ
ช่างแสน
วิเศษ

แม่
แม่
แม่

โซซิโมริ
โซคัต
นะลูก
!

พ่อเป็น
อะไร
ไปเหรอ
?

ร้องเพลง
แล้วก็เดินไป
ทางโน้น
แล้วละ...

การฝึกฝน
ไปได้
สวยไหม
?

เอ็ม
!

เธอ
!

มิเคโนะ
ของฉัน
!

ก็บอกว่า
เตรียมการ
เรียบร้อย
แล้ว
คงอีกไม่นาน

อีก
ไม่นาน
เธอ

ไม่ได้ยิน
เสียงของ
โทกิเนะ
มาชะนาน...

โยชิ...

โยชิโม

โยชิ
โมจิ...

ว๊อช-
!!

อุตส์่าห์
จะไม่คิด
แล้วแท้ๆ
!!

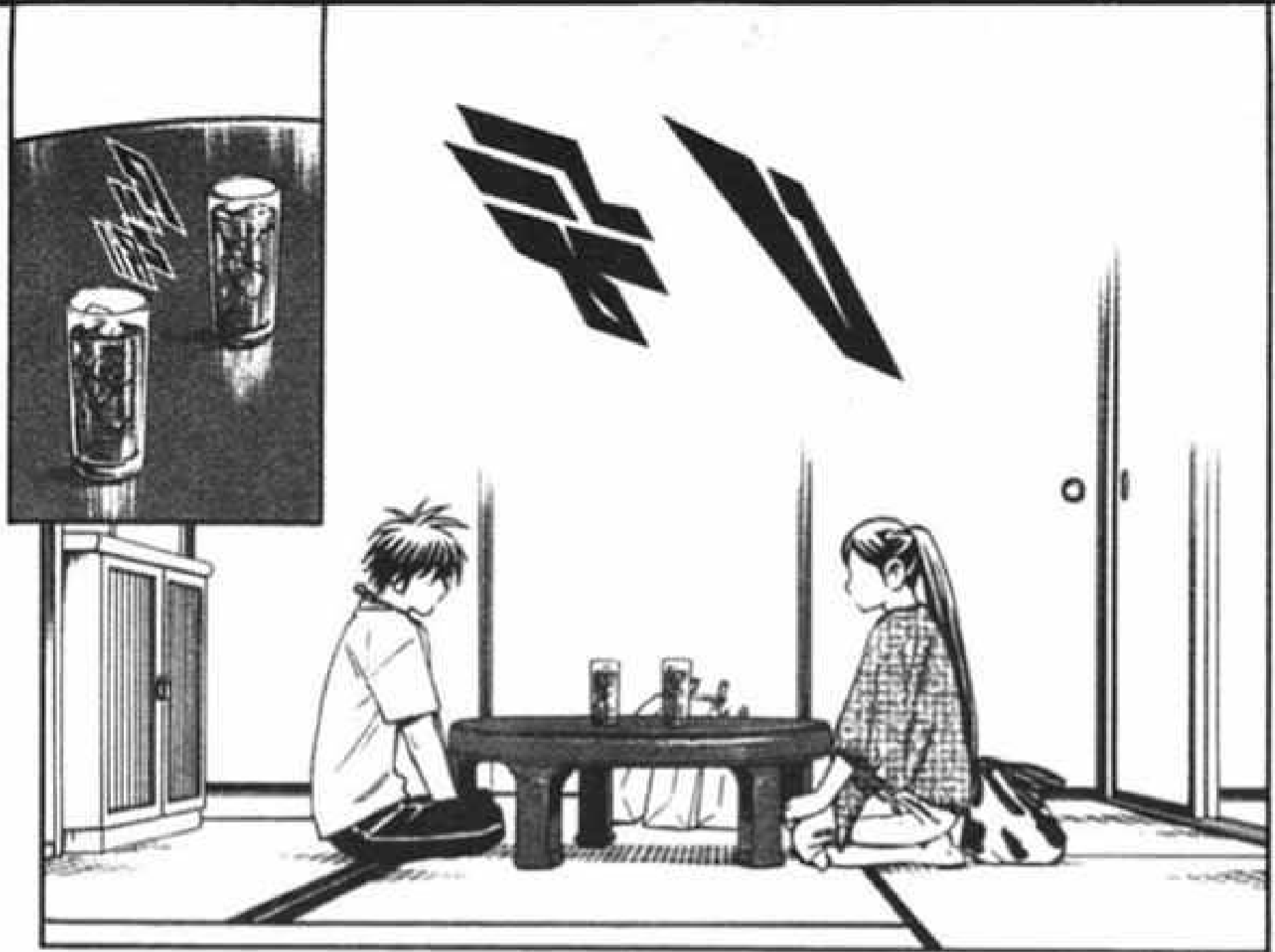

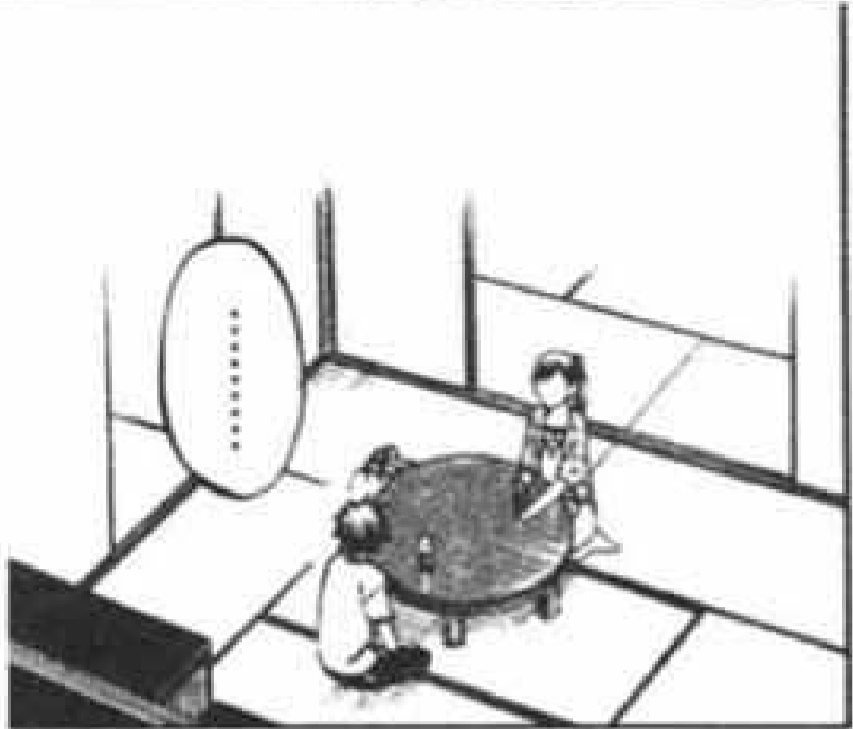
ฉันชอบ
นิสัย
อ่อนโยน
ของนาย...

ที่สุด
เลย

ทั้ง ๆ
ที่ —

อยาก
เจอ
แท้ ๆ

อะ
|

อ้าว
|
|
|
|

ทำไม
|

ถึง
บรรยายกาศ
ไม่ดี
แบบนี้ละ
|

อ้าว
!!

คะ
!!

จริงด้วย
เจอโทคิโมริ
ไหม?

โทคิโมริ...
เจ้าลัทธินี่
!?

เปล่า
ไม่ได้เจอ
หรอก...

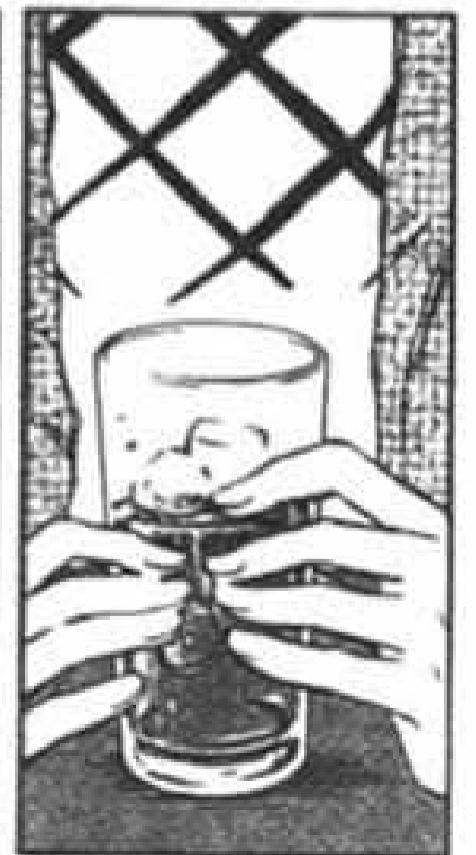

อะไรกัน
ตาลุงนั่น
บอกให้ไป
ขอโทษแท้ ๆ...

ปือ
|

เจ้าลัทธินี่ยัง
อยู่ในโลกนี้
จริง ๆ
ด้วยสินะ

ถ้าฉัน
ได้อย่าง
สมบูรณ์...

ก็
คงไม่มีใคร
ต้องเป็น
เหมือนอย่าง
พ่อของฉัน
อีก

ต้อง
พยายาม

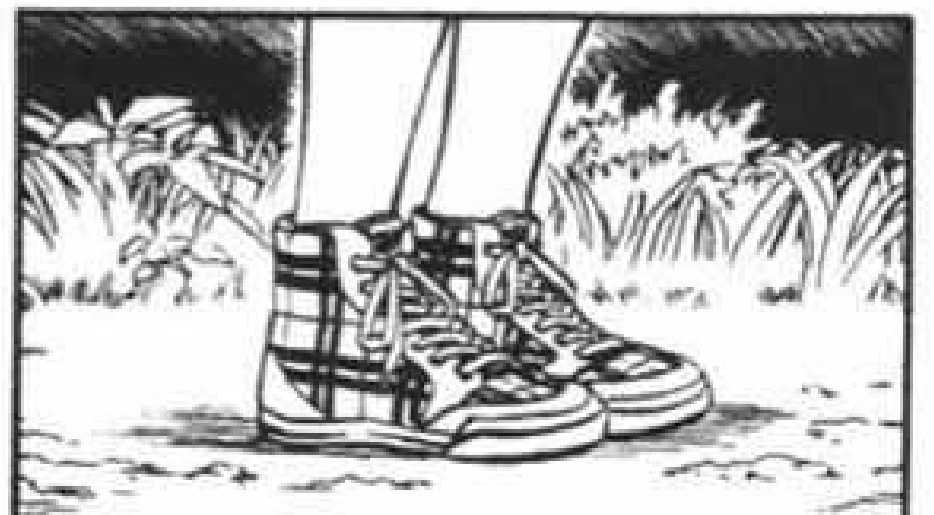
ถ้า
ฉัน
จะวิ่งตัว
ตัวนะ

อิม
ทางนั้นก็
เหมือนกัน

ชอบใจ
หลายๆ
เรื่องเลย

อิม
ไปก่อน
นะ

ถ้า
ได้เจอ
โยชิโมริ...

นึกว่าจะ
รำเรื่องขึ้น
อีกนิด
แท้ ๆ...

ไม่ใช่...
โยชิโมริพยายาม
มากกว่าเราตั้ง
หลายเท่า ควรจะ
ให้กำลังใจเพื่อ
ไม่ให้เป็นทอช
มากกว่านี้...

เพราะเรา
ไม่
เข้มแข็ง...

ถึงได้รู้สึก
ครึ่ง ๆ
กลาง ๆ
อย่างนี้...

ใช่
เพราะว่า
|

เพราะว่า
บางที
|

อาจจะ
ไม่ได้เจออีก
เป็น
ครั้งที่สอง

โทกิเนะ
!!

อย่า

เล่น

มา

ล้อ

มือ

นะ !!

เฮอ !

หน้าตา
แบบ
นั้น
!?

นั่น
อะไร
!?

บอกว่าสบายดี
แต่ไม่เห็นสบาย
สักนิดเลย
ไม่ใช่เหรอ!!

.....

เรื่อง
หน้าที่...

ถ้า
ไม่อยากจริงๆ
บอกว่าไม่อยาก
ก็ได้เนี่ยนา

ฉัน ...มีเหตุผล
หลายอย่าง
เลยตัดสินใจ
แล้ว
แต่ว่า...

เธอ... เดิมทีก็เป็น
ถ้าไมไหว เพราะ
ฉันจะบอก มอนนั้นอยู่
กับโทคิโมริ แล้ว
ให้เอง จะให้หาทางทำ
อะไรสักอย่าง

ไมนะ
!

แต่ฉัน
!

หนวก
หู
!

ฉันไม่เอา
ด้วย
หรอก
!!

อุตส่าห์
ได้เจอกัน
ทั้งที่...

แต่เธอ
ไม่ยอมข้ม
เป็นเรื่อง
เป็นราวเลย
เนี่ยนา!

นิสัย
ชอบแบกรับอะไร
ไว้คนเดียว
ไม่ยอมปรึกษา
คนอื่น...

เลิกซะ
ทีเถอะ

ขอ
โทษ

แต่
ว่า

ฉันนะ

ไร้พลัง
!!

ไม่ได้
อยากพูด
ตอนนี้
สักหน่อย...

ซึ่บ ซึ่บ

กรอด

ฉัน

ขอบ
ตอนเธอ

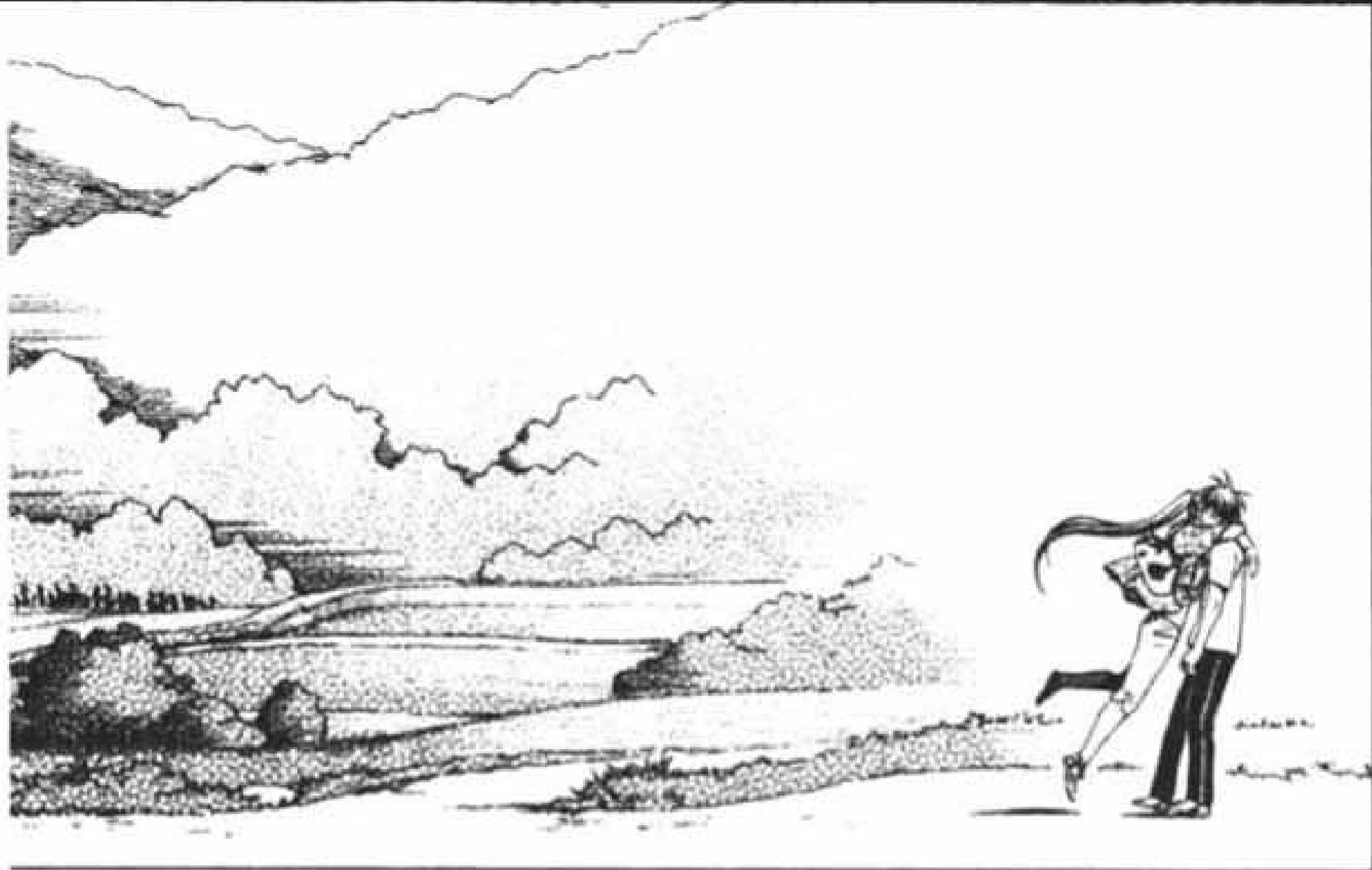
หัวเราะ
อย่างบ้าเริง
ที่สุดเลย
!!

ตะ...

ดังนั้น
ถ้าเธอ
ไม่บ้าเริง
ล่ะก็...

๒๕

ตอนที่ 323 ภาคประ

มนุษย์
เอ๊ย...

อย่าบอกนะว่า
คิดจะ
ควบคุมที่ดิน
แห่งนั้น

ไม่
หรอก
คะ

พวกเขา
แค่อยาก
ทำให้
ความ
วุ่นวายนี้
สงบลง

มันก็จริง...
ตอนนี้ความ
สมดลของ
ที่ดินแห่งนั้น
ค่อยๆ
พังลง...

ไม่ใช่เฉพาะข้า
แต่เจ้าของที่ดิน
เทพรอบๆ
ทั้งหมดก็รู้สึกถึง
ความบิดเบี้ยว
นั้น...

เพราะมีพลัง
ในที่ดินจึงทำ
การสร้าง
สำนักงานใหญ่
สมาคมลับ
บนซากุมะได้

พวกมนุษย์
เจ้าเล่ห์
ไม่มีทางยอม
ให้คุณค่านั้น
ตกลงหรอกค่ะ

ขอตัว
ก่อน

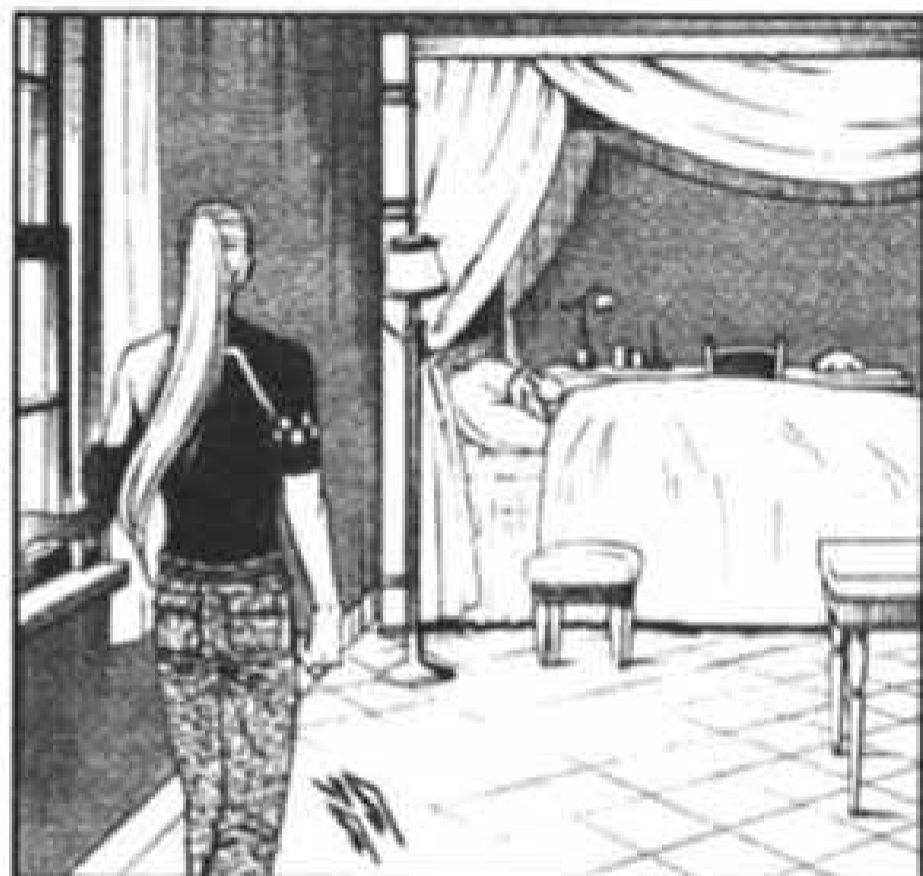
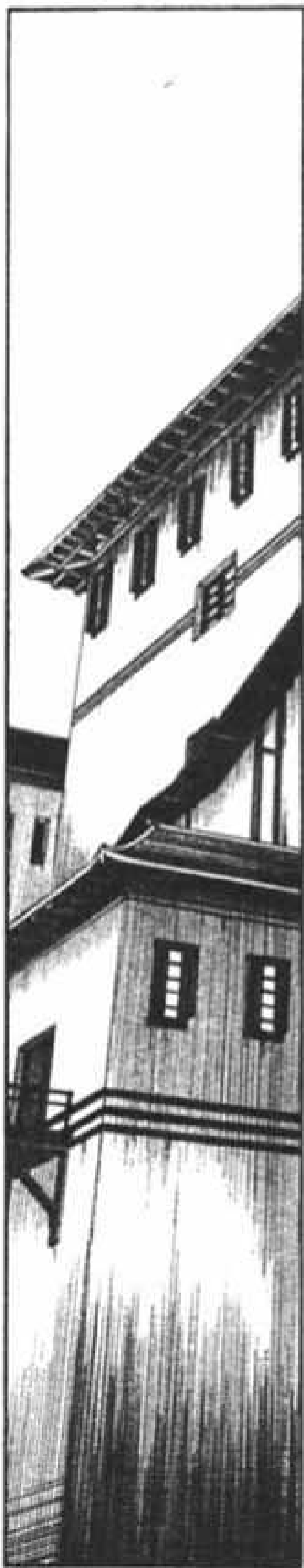
เมื่อไหร่
ฉันจะ
หยุดตก

เร็ว านี้
|

แน่
นอน
ค่ะ

ตอนที่ 323 **ฮาคุมะ**

คาเครุ
ยังไม่ตื่น
อีกเหรอ
?

กิจกรรม
ตำรวจชีพ
ยังมีอยู่ครับ
แต่ว่า...

ยัง
ไม่ได้สติ
เลย

นี่
|

เหมือน
ใช้
หัวร่าง

ปฏิเสธการ
ควบคุมจิตใจ...
ของนิจินากะ
อยู่เลยนะ

นี้อาจจะเป็น
สิ่งที่
ท่านคาเครุ
ในตอนนั้น
ทำได้เต็มที่
ก็ได้

เพราะใช้
พลัง
ส่วนใหญ่
ไปกับ
เวทมนตร์
หมดแล้ว

ที่ทำ
บน
ตาตฟ้า
นะเหรอ
จริงสิ
นั่นมัน
อะไร
?

ได้ยิน
ว่า...

เป็น
เวทมนตร์
ที่จะ
ทำให้

โลก
จบสิ้น
ครับ

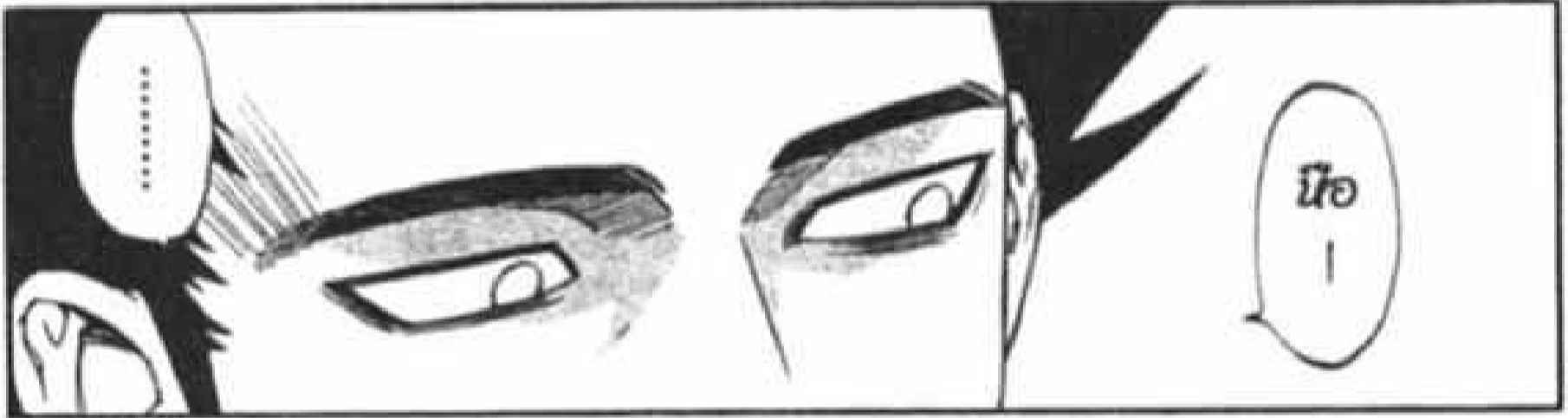

แต่
คน

ที่จะ
กดสวิตช์
จะเปิด
นั่นได้...

คง
มีเพียง
ท่าน
คาเครุ...

.....

นี่

น่าสนุก
นะ

ว่าแต่
แก...

ทำไม
ถึงดูแล
คาเครุซะ
กระตือรือร้น
ขนาดนั้น
ล่ะ

ก่อน
หน้านั้น
เป็นแบบนี้
เหรอ?

หรือ
ว่า...

จะ
หลงรัก
เข้า
?

ไม่รู้
ครับ

แต่ว่า

อาจจะ
หลงไหล
ก็ได้...

เพราะเธอ
มีแต่สิ่ง
ที่ผมไม่มี

เอ้

นี่แก
ได้รับอิทธิพล
จากยัยหนู
ลูกกระเบิด
นั่น
จริงๆกัน

จริงสิ
เบอร์สาม
เองก็...

ดูเหมือนจะ
ได้รับอิทธิพล
บางอย่างจาก
สถานที่
ปฏิบัติภารกิจ

ยั้งเอา
แต่เหม่อ
เหมือนเดิม
แต่ว่า...

หยังกับ
กำลังค้นหา
ตัวเอง
เหมือนกับนาย
นั่น...

หมอ
นั่น

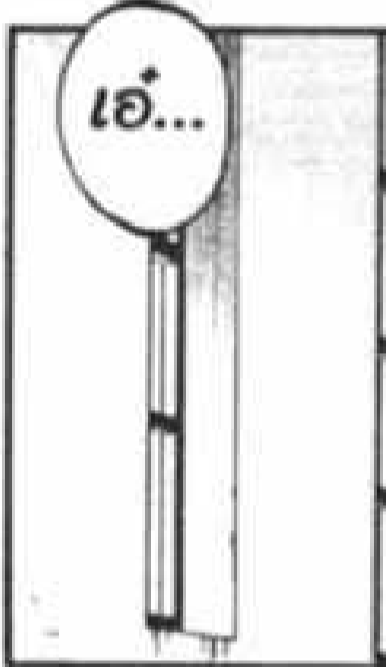
เหนื่อย
หน่อย
นะครับ
คุณ
เบอร์ศูนย์

เฮ้อ

มีอะไร
เหรอ
ครับ?

โดน
เบอร์หนึ่ง
หักอกนะ

เอ๋...

อ๊ะ...
นายรู้จักคน
ที่รู้ละเอียด
เกี่ยวกับการ
สร้างปราสาท
หลังนี้ไหม?

ผมก็รู้
ละเอียด
พอสมควร
ครับ...

ถ้าฉัน
รู้จัก
ห้องลับ
ไหม?

เมื่อก่อน...
ให้สร้างขึ้นมา
หลายแห่งเพื่อ
ใช้ทำอะไร
บางอย่าง...

ในบรรดานั้น...
จะมีห้องที่มอง
จากข้างนอก
ไม่เห็นและ
ไม่มีทางออก
จากข้างในได้
เด็ดขาดอยู่...

ให้สร้าง
เมื่อก่อน
?

คิดจะซิง
ใครเหรอ
ครับ
?

ไม่รู้สิ

คิดจะทำ
ยังอีกกันแน่ละ
?
ท่านเจ้าน้าหนัก

สังหารท่านสิก็ฮิซะ
ทำลายสมาคมลับ
แล้วก็ตั้งใจจะฆ่าฉัน
ในตอนสุดท้าย
ไม่ใช่เหรอคะ
?

แต่สุดท้าย
ก็กลับมา
ที่ปราสาท
เดิม...

คิดจะ
เริ่มต้นใหม่
อีกครั้ง
เหรอคะ
?

ฮิ...

แบบนี้
ก็น่าสนุก
ดีนะ

แต่ว่า
สิ่งที่ฉัน
กำลังคิด
คือ...

จุดจบ
ต่างหาก

ไม่คิดว่า
สิ่งที่จะทำให้
ฉันซึ่งมีพลัง
ขนาดสามารถ
ต่อกรกับ
พระเจ้าจบสิ้น...

ต้อง
เป็นพลัง
ที่เหนือกว่านี้
บ้างเหรอ
?

.....

ฉัน
ไม่เข้าใจ
ค่ะ

พลัง
กับพลัง
จะดึงดูดกัน
และกัน

เธอ
บอกว่า
เริ่มต้น
แต่ว่า...

เดิมทีที่ดิน
ของอาคัมะซึ่ง
ปราสาทหลังนี้
อยู่ที่ดิน
เทพระดับสูงสุด

พูดง่าย ๆ
คือ
กลุ่มก้อน
ของพลัง...

ไม่
รู้สึก
เหรอ
?

ตอนนี้
ปราสาท
หลังนี้...

แม้ตัวเอง
จะเหมือนกับ
คราบเปล่า
แต่ก็...

มี
เวทมนตร์
ที่คาเครุ
ทุ่มเทพลัง
อันยิ่งใหญ่
ลงไป...

คลังวิญญาณ
ซึ่งสะสมพลัง
ของที่ดิน
เทพจำนวน
หลายสิบ
แห่ง...

สำนัก
ชานใหญ่ มีผู้มีความ
ชำนาญ
สามารถพิเศษ
จำนวนมาก
ที่ตกอยู่ภายใต้
การควบคุม
ของตน...

และ
รอบ ๆ
ที่ดิน
แห่งนี้...
มีสิ่ง
ที่เคลื่อนไหว
อยู่เสมอ
ไปหมด...

หนึ่งในจำนวนนั้น
น่าจะมีสิ่งที่หลุด
จากสามัญสำนึก
เป็นกรณีพิเศษอยู่...

ซุข
เกิดสิ...

แม้แต่เธอ
ก็จัดว่าเป็นผู้
มีความสามารถ
พิเศษที่มี
พลังพอตัว...

น่า
จะรู้สึก
ได้

ว่า
ตอนนี้
ที่นี่...

ค่อย ๆ
รวบรวมพลัง
ชนิดที่ไม่เคย
มีมาก่อนอยู่...
!

คน
คนนี่...

คิดจะทำให้
ทุกอย่าง
บนโลกนี้เข้า
ไปพัวพันกับ
ความพินาศ
ของตัวเอง...

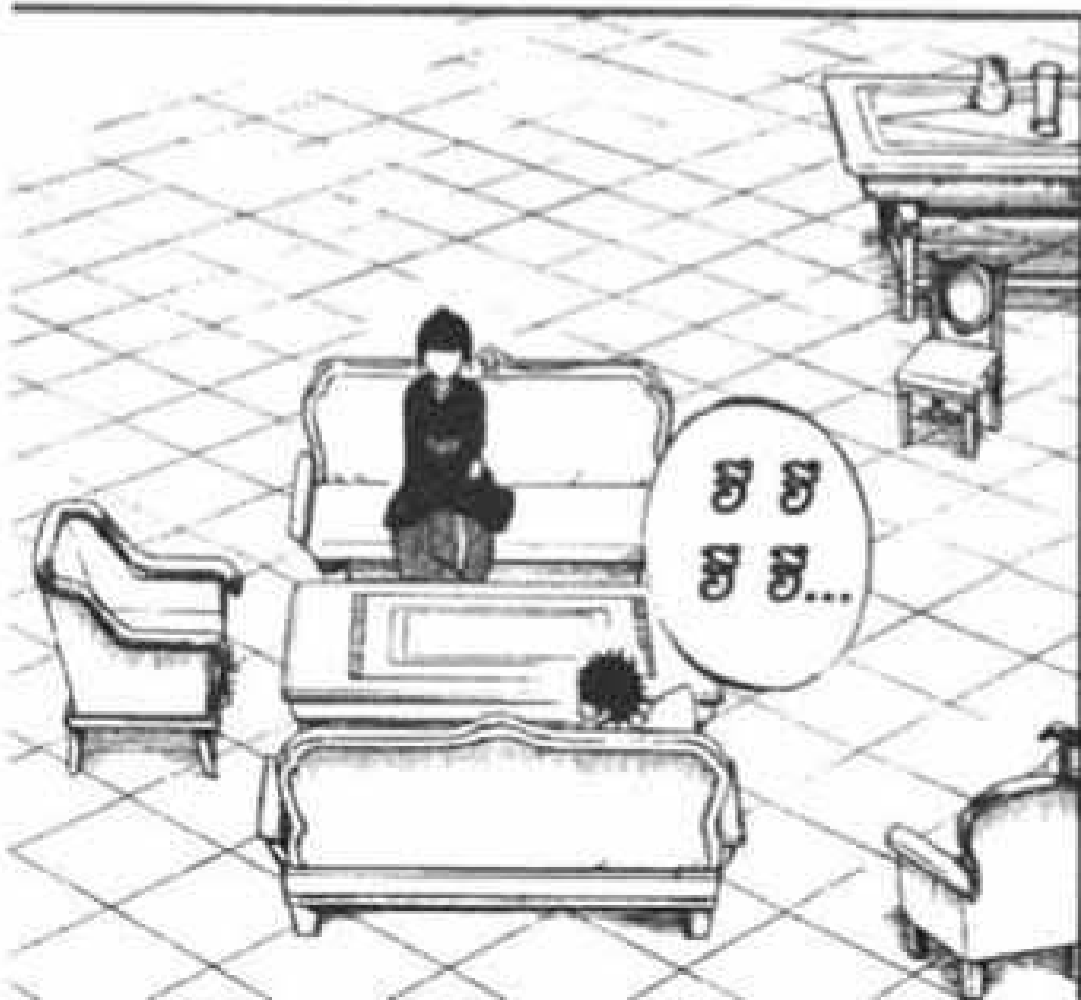
ไม่รู้ว่า
จะเกิด
อะไรขึ้น
|

แต่ว่า
ขอแค่ฉันขอ
อยู่ใจกลาง
ของพลังนี้
ก็พอ

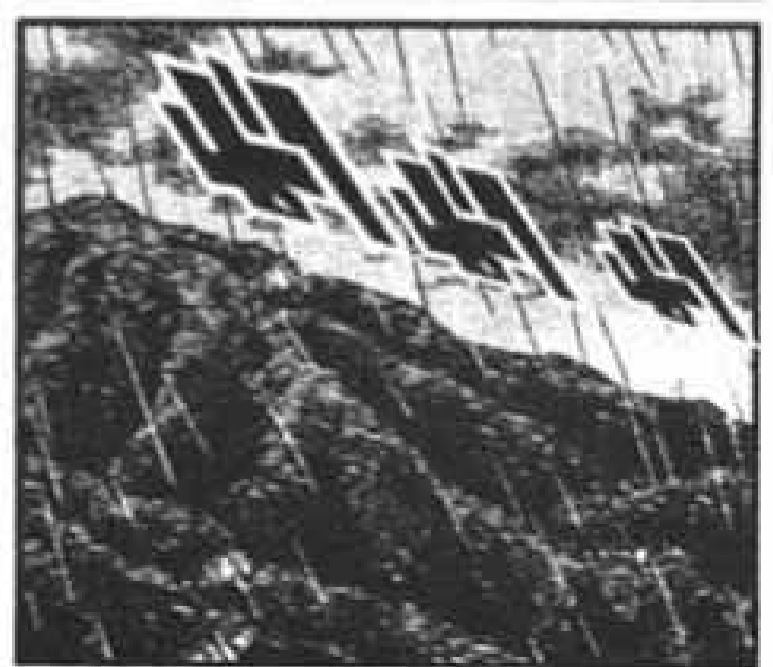

สักวัน
|

พลังอันยิ่งใหญ่
จะช่วยกลบฝัง
ทุกสิ่งทุกอย่าง

ฮ ฮ
ฮ ฮ...

ฉันไปคุยกับ
พวกเจ้าของ
ที่ดินเทพ
บริเวณรอบๆ
แล้ว

ขอ
เพียง
ปกป้อง
พลังของ
อาคมะ
ได้

...โดย
ที่ดินของ
พวกตน
ไม่
เสียหาย

จะ
อาละวาด
สักหน่อย
ก็ไม่เป็นไร

ชั้นเทร่อ
ค้อย
ยังชั่ว

สมแล้ว
นะ

ไม่
เท่าไร
หรอก

จะซื้อ
สำนัก
ซานโหญ่
คืน
เมื่อไหร่?

นั่นสิ
นะ

คืนนี้จะ
นัดรวม
สมาชิก
อีกครั้ง...

วันลงมือ
คือ
คืนพรุ่งนี้

เข้าใจ
แล้ว

โอกาส
ชนะ
ล่ะ?

ตาม
ใจ ๆ

ขุมกำลัง
สุดยอด
เขี้ยวนะ

ไม่มี
พลาด
อยู่แล้ว

นั่นสินะ
การเลือกคน
คือสิ่งสำคัญ

ทางนาย
ล่ะ?

ทางนี้
เองก็

ไม่ปรารถนา
ทั้งบุคลากร
และโอกาส
มากกว่านี้
อีกแล้วละ

แต่จะไป
ตัดแปลงที่ดิน
เทพสุดแกร่งนั้น
เพื่อผนิก
คาราสุโมริ...

ฉัน
คิดว่า
มันยังง
อยู่นา

ก่อนอื่น
เจ้าชอง
จำขกาจ
นำตุเลขนะ

เท่าที่
ฟังมาจาก
เจ้าชอง
ที่ดินเทพ
จอบๆ

เจ้าชองฮาคุมะ
ดูเหมือน
เอาแต่หลบไหล
มาตลอด
เป็นเวลา
หลายร้อยปี

แค่ไป
รบกวน
การ
หลบ
จะเกิด
อะไรขึ้น
ก็ไม่รู้

แล้วจะให้
สิ่งนั้นย้าย
ไปที่อื่น...
ไม่เป็นไร
แน่หรือ
?

สัญญา
กันแล้วนี่
ข้างนอกที่ดิน
แห่งนั้นเป็น
หน้าที่
พวกเขา...

ส่วนข้างใน
เป็นหน้าที่
ของ
พวกฉัน

แล้ว
รู้เรื่อง
อื่น...

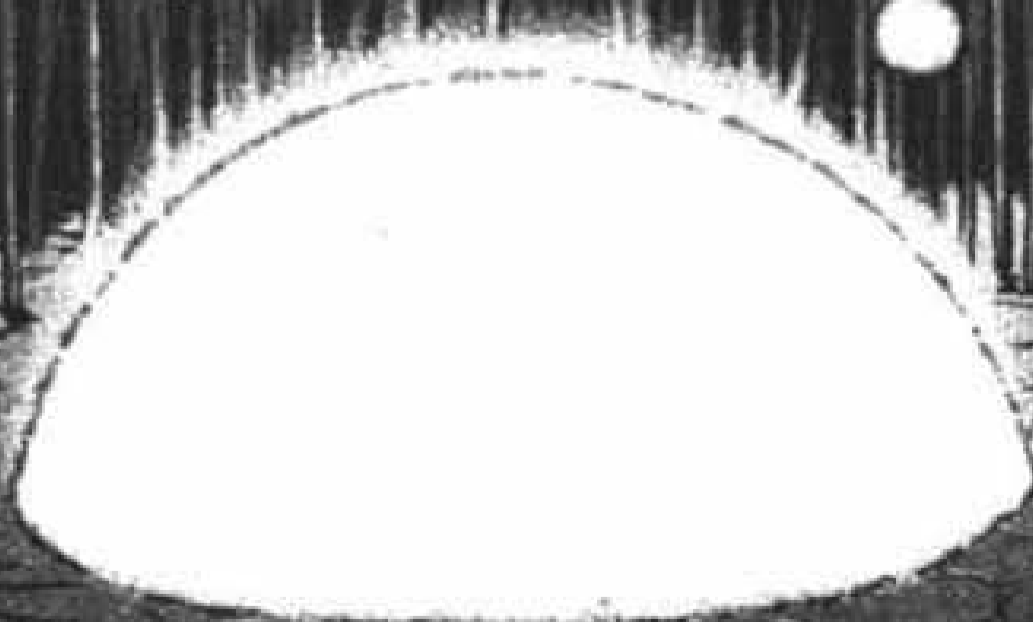
เกี่ยวกับ
เจ้าของ
อีก
หรือเปล่า
?

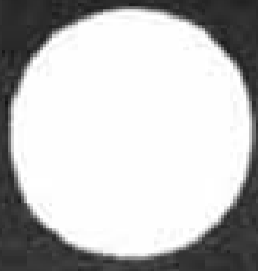

ชื่อ...

เจ้าของ
ฮาคุมะ
|

ถูกเรียกว่า
“ท่าน
มาโฮระ”

ตอนที่ 324
คืน

.....

ทางโน้นที่
เมฆฝนหนาครึ้ม
คือสำนักงานใหญ่
สมาคมลับสินะ...

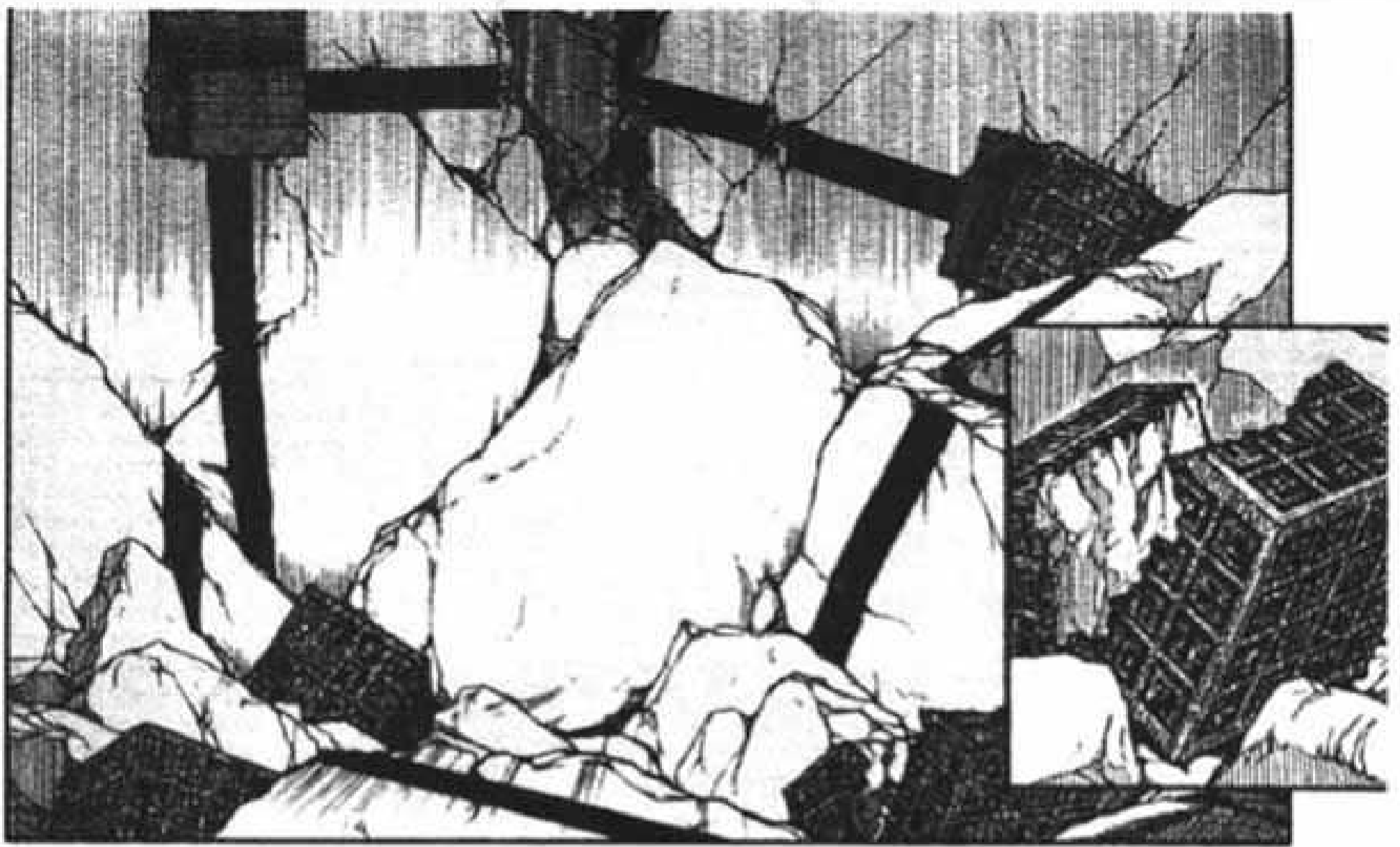
เออละ
!

รู้สึก
เหมือนมี
บางอย่าง
ถล่ม
แต่ว่า...

ตรงนี้สินะ
ปากทาง
เข้าโลก
ต่างมิติ...

เอ๋...

นี่มัน
อะไร
กัน...

เอ๋
ก

โกหก...

มิเคโนะ
บอกว่า
ให้เข้าไป
จากตรงนี้
นี่นา...

ทาง
เข้า
หลัง
|

ไม่เป็นไร
ได้ยืนยันว่า
ทางเข้ามี
สองแห่ง...

ถ้า
ตรงนี้
ไม่ได้...

ก็ต้องเข้า
จากปากทาง
เข้าข้างใน
สำนักงานใหญ่
ลมาคมลับ...

กำลัง
ลำบากสินะ
คุณหนู

เด็กผู้หญิง
ไม่ควรมา
สถานที่แบบนี้
ตักตื่น
คนเตี้ยนะ

คุณ
ยุกามิ...
!?

อา

กำลัง
หาทางหนี
จริง ๆ
ด้วยเหรอ

ทาง
หนี
?

ก่อน
หน้านี...

เคยบอกแล้ว
ว่าสถานที่
สำคัญของ
สมาคมลับ
ต้องมีทางหนี
ถูกสร้างอยู่
ไม่ใช่เหรอ
?

สถานที่ส่วนใหญ่ จะอยู่ บนที่ดิน เทพ ดูเหมือน ทางหนี จะผ่านโลก ต่างมิติ ออกไป สูโลก ภายนอก

เดิมทีที่นี่เป็น ปากทางออก ของทางหนี ซึ่งเชื่อมต่อกับ สำนักงานใหญ่

เพราะชั้น อีกที่หนึ่ง จึงอยู่ ซ้ำใน สำนักงาน ใหญ่...

ที่นี่ ดูเหมือน เจ้าลัทธิต ของเรากับ พวกลูกศิษย์ จะสร้างขึ้น เมื่อก่อน...

ฮะ กะแล้ว

เจ้าลัทธิตของเธอ ฮาซามะ โทคิโมจิ ไฮโหม... ทั้งที่รู้สึกว่ เกี่ยวข้องกับการ สร้างสมาคมลับ แต่กลับไม่หลงเหลือ บันทึกเลย...

แต่ว่า... ถ้าเป็น ผู้สร้าง ทางหนี มันก็ ไม่แปลก ละ...

ว่าแต่เธอ... คิดจะเข้าไป โลกต่างมิติ ทำอะไร เหมอ?

ขอโทษคะ ฉันกำลัง รีบ!

ช้า ก่อน !

หืม จริง ๆ นะ... หัดใช้หัว หน่อย สิ

คิดว่าทำไมชาย ผู้ช่างงามสวยทรู อย่างฉัน ทำไมถึงมาอยู่ ที่ไกลปืนเที่ยง แบบนี้กันละ ?

ไม่รู้ว่าที่นี่พัง
หรือใช้ได้
ไม่ค่อยดี...

เมื่อ
หลายปีก่อน
ก็เลยโดน
ทำลายแล้วไป
สร้างปาก
ทางอื่นใหม่
แทน

ไม่ไกล
จากที่นี่
เท่าไร

เดิมที
ซาน
ซงฉัน
คือเผ่า
ที่นั่น

แต่ได้ข่าวว่า
มีคนที่ทำทาง
เหมือน
คนรู้จัก
บุกรุกเข้ามา
บริเวณใกล้ๆ

อยากให้
ทำทางใหม่
?
คุณหนู

เดี๋ยว...

คุณ
ชูกามี
น้ำมัน...

ฉัน
ทำใจ
ลำบาก
นะคะ
!

ขนนก
ชู
!

รวบรวมเลือด
ในสต็อก
ที่บ้านมาไม่พอ
แต่ยังฝัน
สร้างขึ้นมา
เชียวนะ!

แต่
นี่
ก็ดีแล้ว
ไม่ใช่เหรอ
!!

กำลัง
หัวเราะ
?

ยังโชคดี
ที่คามินะ
จึง
กลับมา...

คุณเขูกามี
นี่เราลอบไป
ตามลมแล้ว
!

คิดไป
เองน่า
!

ฉัน...

ตรวจสอบ
ครั้ง
สุดท้าย

วันลงมือ
จัดการผู้นำคือ
คืนพรุ่งนี้
ตอนที่
เปลี่ยนวัน

ก่อนหน้านี้
หลายสิบชั่วโมง
ฉันกับซิจิโร่จะก่อ
พายุบริเวณใกล้
เพื่อกันการ
ต่อสู้ครั้งนี้
จากคนทั่วไป...

และสังคม
ธรรมดา

ดังนั้น
เส้นทาง
เข้าภูเข
จะใช้
สถานที่
ที่ตกลง
กัน

และ

ทันที
ที่พายุ
หยุด...

เราจะ
เปิดศึก

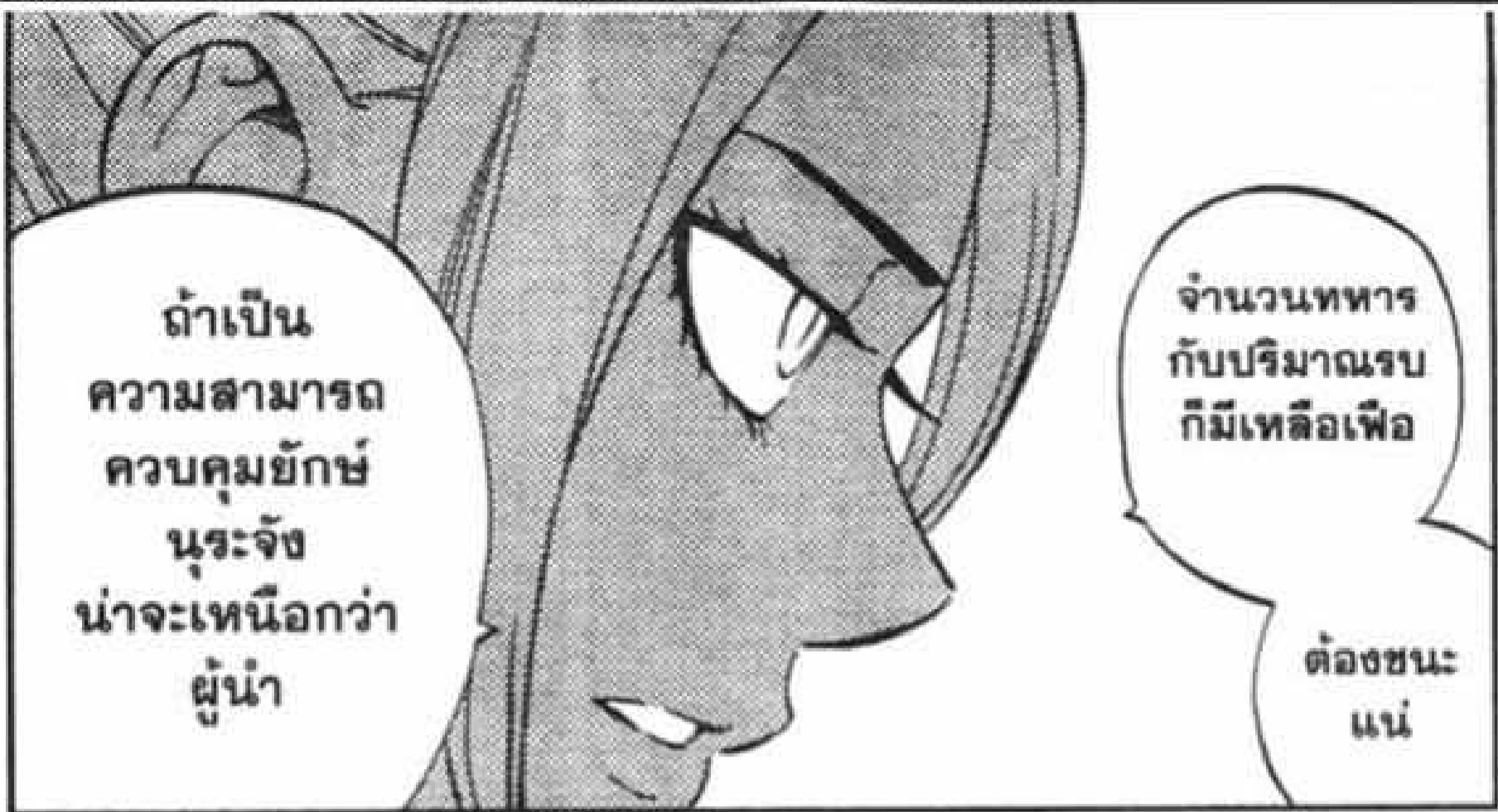

ที่จะส่งเข้าไปใน
สำนักงานใหญ่
โดยตรงคือ
กองทัพยักษ์
ของนุระจัง

อย่างที่รู้...
สำนักงานใหญ่
มีแต่มนุษย์ที่โดน
ผู้นำล้างสมองอยู่
และความสามารถ
ควบคุมจิตใจนั้น
ก็ยังอยู่

มนุษย์
คนอื่น
ห้ามเข้าใกล้
เด็ดขาด

ถ้าเป็น
ความสามารถ
ควบคุมยักษ์
นุระจึง
น่าจะเหนือกว่า
ผู้นำ

จำนวนทหาร
กับปริมาณรบ
ก็มีเหลือเฟือ

ต้องชนะ
แน่

ไม่มียักษ์
ตัวไหน
ทรอก
ที่จะไม่ต่อสู้
เพื่อเธอ

จัดการยึดให้ได้
ในคราวเดียว
เพื่อจำกัด
ความเสียหาย
ในวงแคบนะ

เข้าใจ
แล้ว

ซีโรมิจิง
คอย
ช่วยเหลือ
นุระจึง

จับ
ทราบ

สุมิมุระคุง
ก็บุกเข้าไป
พร้อมกับ
สองคน

สุมิมุระคุง
ไม่ต้องสนใจ
เรื่องอื่นเลย
ก็ได้

เอาเป็นว่า
ค้นหาผู้นำ
ให้เจอแล้ว
จัดการซะ

รู้แล้ว

อีน่า
อย่างเรื่อง
วางตำแหน่ง
ผู้คุมกันกับ
สิ่งการฉนั้น
กับซิใจไรจะเป็น
ผู้รับหน้าที่

ลูกน้อง
ของ
สุมิมูระคง
กับ
ชิโรมิจัง

ผู้ที่เข้าร่วม
ขอให้
มาอยู่
โต้บั้งคับ
บัญชาของ
ทางนี้

โทษทีนะ
ที่ให้ทำ
เรื่อง
ทขุมทขิม

ไม่เป็นไรครับ...
ลูกน้องของผม
ฉนั้นเรื่องวาง
ตำแหน่งอยู่แล้ว

อ๊ะ

แต่ว่า
อยากเคลื่อนไหว
กลุ่มแพทย์ของบ้าน
ผมเหมือนกัน
แต่พ่อไม่ค่อย
พอใจเท่าไร...

พยายามซื้อ
อยู่หลายครั้ง
จนฉนั้นเดี๋ยว
ก็จะยอมแล้วซิยาว
คุณทศสิก็
ช่วยพูดให้หน่อย
ได้ไหมครับ?

ได้

นิโซนี่
ยุ่งยาก
จริง ๆ
นะ

แล้วก็

คิดว่า
ไม่มีทาง
100%
แต่ว่า...

กรณีนี้
แผนการ
ไปได้
ไม่สวย...

โดนผู้นำ
โจมตีกลับ
เกิดเรื่อง
ไม่คาดคิด
ขึ้น

หรือ
ไม่สามารถ
ระงับความ
วุ่นวาย
ในที่ฉนั้น
แห่งฉนั้นได้

ฉัน
กับชิโจโร่
จะทุ่มกำลัง
ทั้งหมด...

ทำลายที่ดิน
ฮาคุมะ
ทั่วทั้งแถบ

เพราะ
เป็น
ที่ดิน
ที่มีพลัง
แข็ง
แกร่ง

หากทำให้อยู่ใน
สภาพไม่เสถียร
อย่างรุนแรง
ผู้บดขยี้ให้ราบ
น่าจะเสียหาย
น้อยกว่านะ

ตอนนั้น
ให้เตรียมใจว่า
จะโดนบดขยี้
ไปพร้อมๆกัน
ทุกคนด้วยละ

ถ้า
อย่างนั้น
เจอกัน
พรุ่งนี้

ฮะ...

สุมิมุระคุง
กับชิโจโร่จัง
อยู่ก่อน

ชิโจโร่
จัง...

คิดว่า
คงรู้แล้ว
แต่ว่า...

นุระจิง
จึงเกิดการ
ทำร้าย
คนอื่นจริงๆ

ถึงจะบอกให้
เขายึดแต่
คงเน้นที่หยุด
การเคลื่อนไหว
มากกว่า

ไม่มีทาง
ลงมือ
ฆ่าแน่

แล้วก็คง
สั่งยักษ์
ไม่ได้ด้วย

แต่ว่า...

มันก็มีกรณี
ที่ไม่ว่ายังไง
ก็ต้องฆ่า
ไซโหม
?

ตอนนั้น
ให้
จัดการมา...

ตาม
ความเห็น
ของ
ไซโหมจัง
เถอะ

รู้แล้ว

ลุมิมุระคง
รูปร่าง
ของผู้นำ
สินะ

ครับ
ถึงจะไกล
ไปหน่อย
แต่ก็
เคยเห็น

ฉัน
เอานี้
ไปดู

ภาพถ่าย
ตอนจูโจม
บ้านใหญ่
โอกิ

ยังมี
รูปร่าง
แบบนั้น
ด้วย...

ให้จัดการ
ฆ่าในที่
ที่นุระจิง
ไม่เห็นซะ

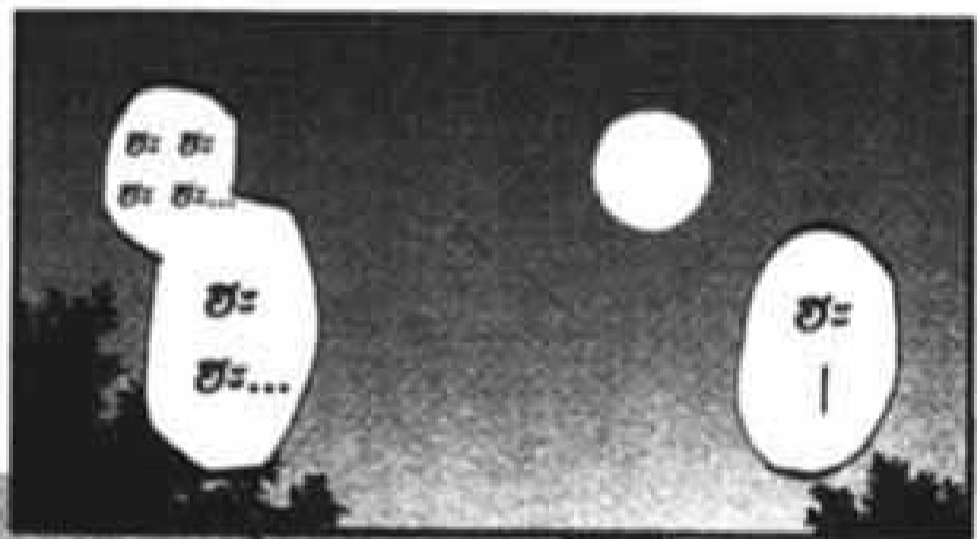

แต่กลับ
สะกดอารมณ์
พลุ่พลุ่...

ที่มี
ต่อหน้าที่
อันแน่นอน
ของตัวเอง
ไม่ได้

แต่เพราะ
แบบนี้
แหละ
|

ถึงต้อง
ปฏิบัติ
หน้าที่นี้
ให้สำเร็จ
|

อุ
จำเรื่องค
ี่นี้มา...

ได้ยืนยันว่า
มาไฉไลที่นี้
เลยรีบมาด้วย
ความเป็นห่วง
แท้ ๆ...

ตรงนี้
แหละ !

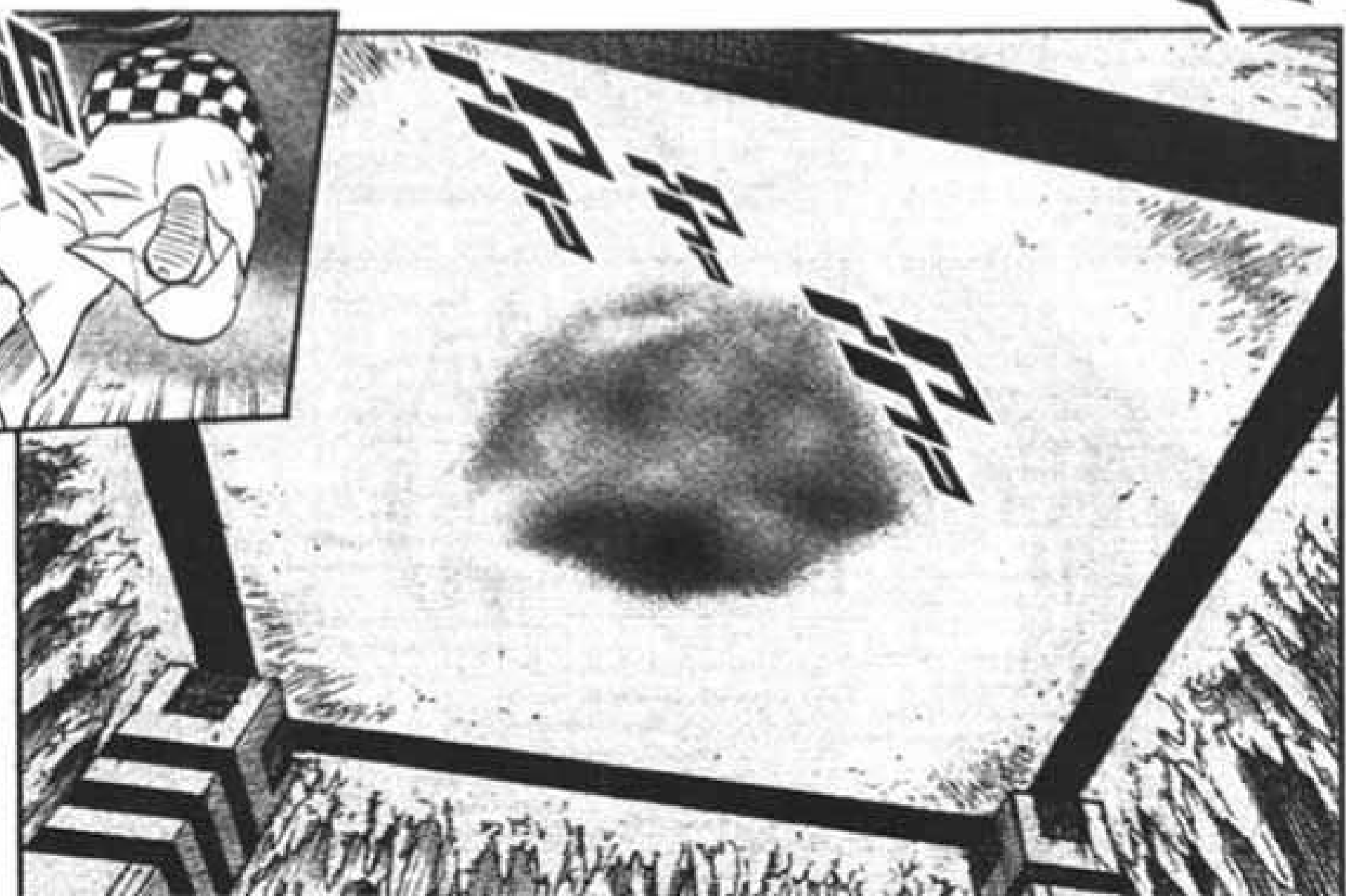

เพดานนี้
คือปากทาง
เข้าโลก
ต่างมิติ...
!!

เอาล่ะ !

ฉนี่ก
!!

ที่นี่
คือโลก
ต่างมิติ...

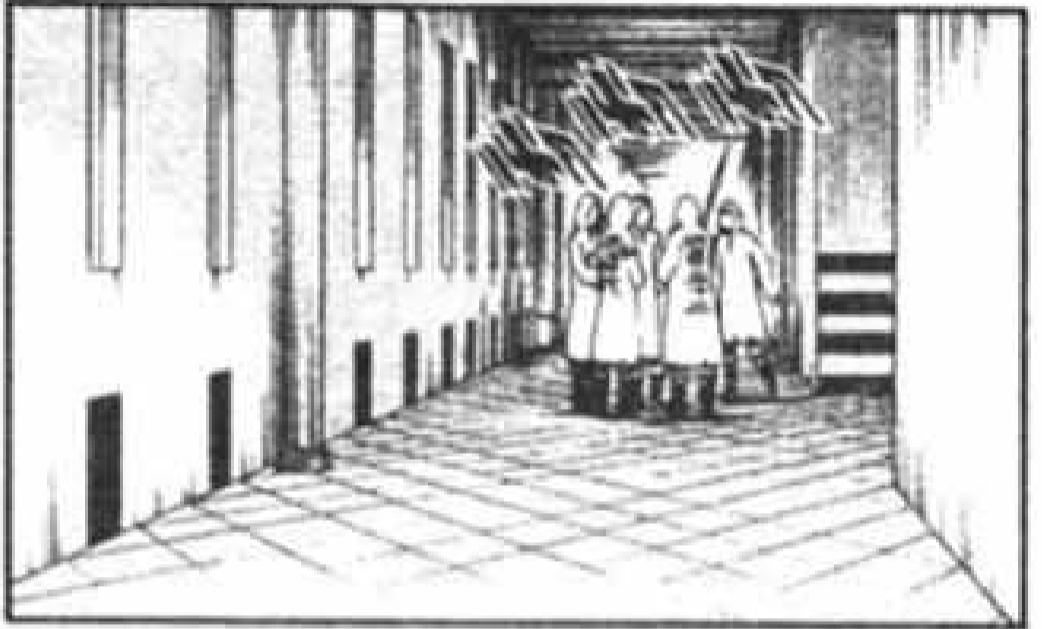
จีบพา
เจ้าของ
ออกมา
นอกโลก
ต่างมิติ
ให้เร็วที่สุด

ถ้า
สำนักฮานโทงู
เกิดวุ่นวาย
จะยังมี
อันตราย!

ต้อง
จีบ
!

เพลงต๋อง

กว้าง
จริง ๆ
ด้วย...

แต่
ว่า

ไม่นึกว่า
โลกต่างมิติ
จะมีคน
อยู่เยอะ
ขนาดนี้...

มันยังโง่
กันนะ
คนพวกนั้น

ถ้าพูดถึง
โลกต่างมิติ
ของฮาคุมะ
นับว่ายิ่งใหญ่
พอคู่

แน่นอน
ฉันเอง
ก็ไม่เคย
เข้าไป

แต่ว่า หากพูดถึง
หลักโดยทั่วไประดับ
ความแข็งแกร่งและ
ความใหญ่ของโลก
ต่างมิติในที่ดิน
เทพจะสัมพันธ์
กับพลังของที่ดิน
นั้น

เจ้าของ
ก็
เหมือนกัน

เจ้าของ

เจ้าของฮาคุมะ
ดูเหมือน
หลายร้อยปี
มานี้ จะหลับ
มาตลอด...

ถึง
อย่างนั้น
ก็นับว่า
น่ากลัว
สินะคะ...

ก็เป็น
ระดับสูงสุด
นี่นา...

หากว่าหลับอยู่
อย่าได้เข้าไปใกล้
ศูนย์กลางของ
โลกต่างมิติ
เป็นอันตราย

ศูนย์
กลาง
?

ส่วนใหญ่
เจ้าของจะ
หลับอยู่
ตรงศูนย์กลาง
ของ
โลกต่างมิติ

ถ้าไป
...ศูนย์กลาง
ก็จะได้เจอ
เจ้าของ...!

แต่ว่า...

เป็นสถานที่
ที่ไม่รู้จักแถม
ยังเชื่อมกับ
สำนักงานใหญ่
จึงมีความเป็น
ไปได้สูงว่าพลัง
ควบคุมจิตใจ
ของผู้นำจะ
ใช้ได้ผล

อันตราย
นะ
แต่
ไม่ใช่อะ
ไร

ฉัน
ถูกเตือน
หลายเรื่อง
แต่ว่า...

ถ้า
เป็นฉัน
ไม่เป็นไร
หรอกค่ะ

เพราะ
ฉันเป็น

ฉัน
ผีนิกมาร

เธอ

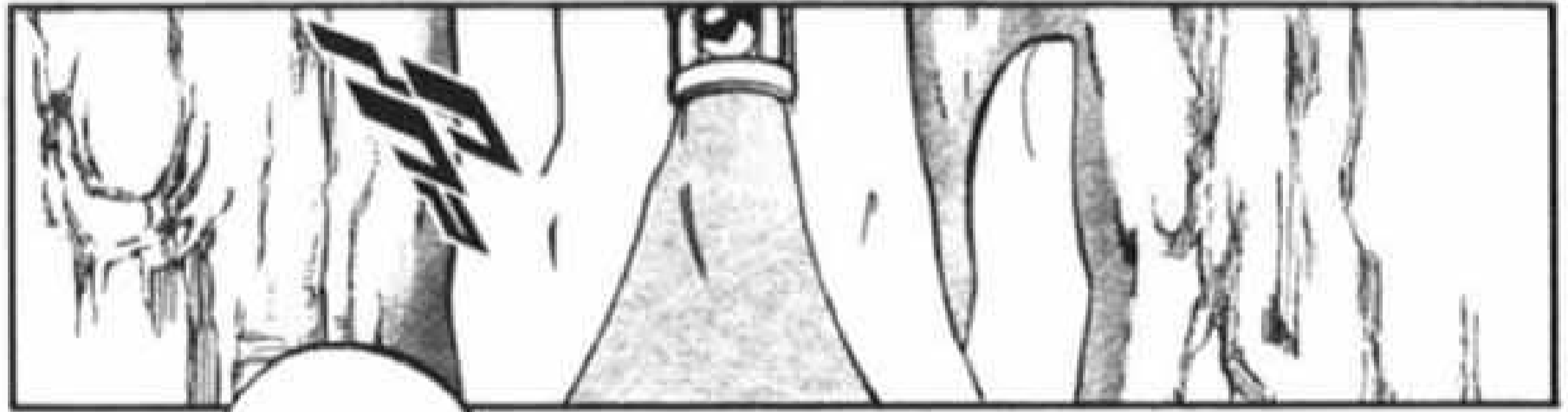

รวบรวม
สมาธิ
อีกครั้ง
ลองอ่าน
โลกนี้ดู...

เราอ่านได้
เฉพาะรอบๆ
ตัวเอง
นิดหน่อย
แต่ว่า...

ถ้าทำซ้ำไปมา
น่าจะเข้าใกล้
"ท่านมาโฮระ"
เจ้าของที่นี่ได้
!

ใคร
นะ

ผู้
บุกรุก
?

ผู้หญิง
สาว
หนึ่ง
คน...
พอ
ปรากฏตัว
แล้วก็หาย
ไปเลย...

หมาย
ความว่า
ยังงี้

ขาม
ประตูโลก
ต่างมิติ
ก็บอกว่า
ไม่มี
ใครผ่าน...

ใช่
ปากทางเข้า
ที่ล่องเข้ามา
ชั้นเธอ...

แต่ว่า
มีคนเคย
มีเป้าหมาย
อะไรกันแน่
?

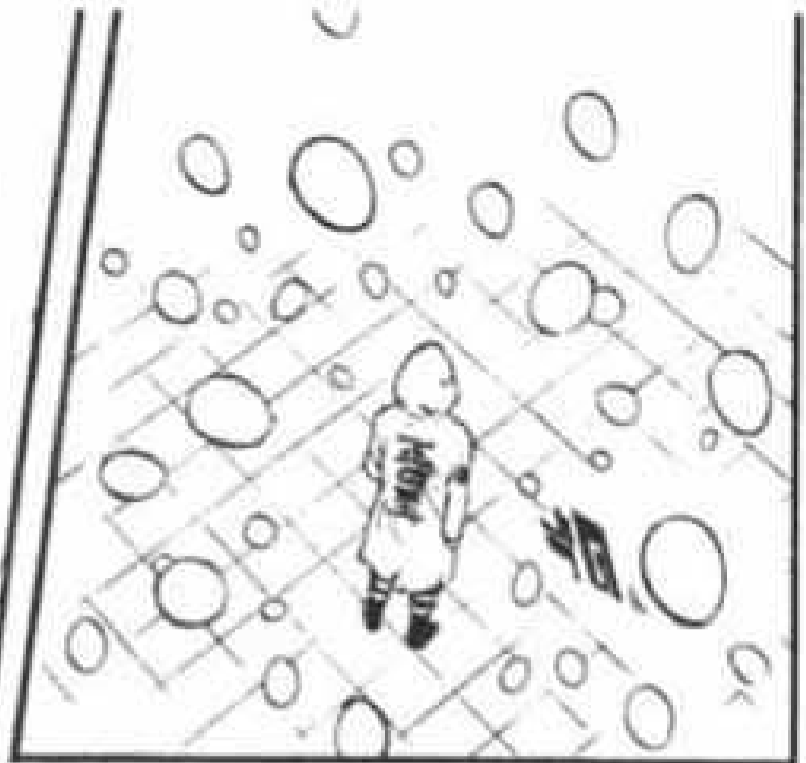
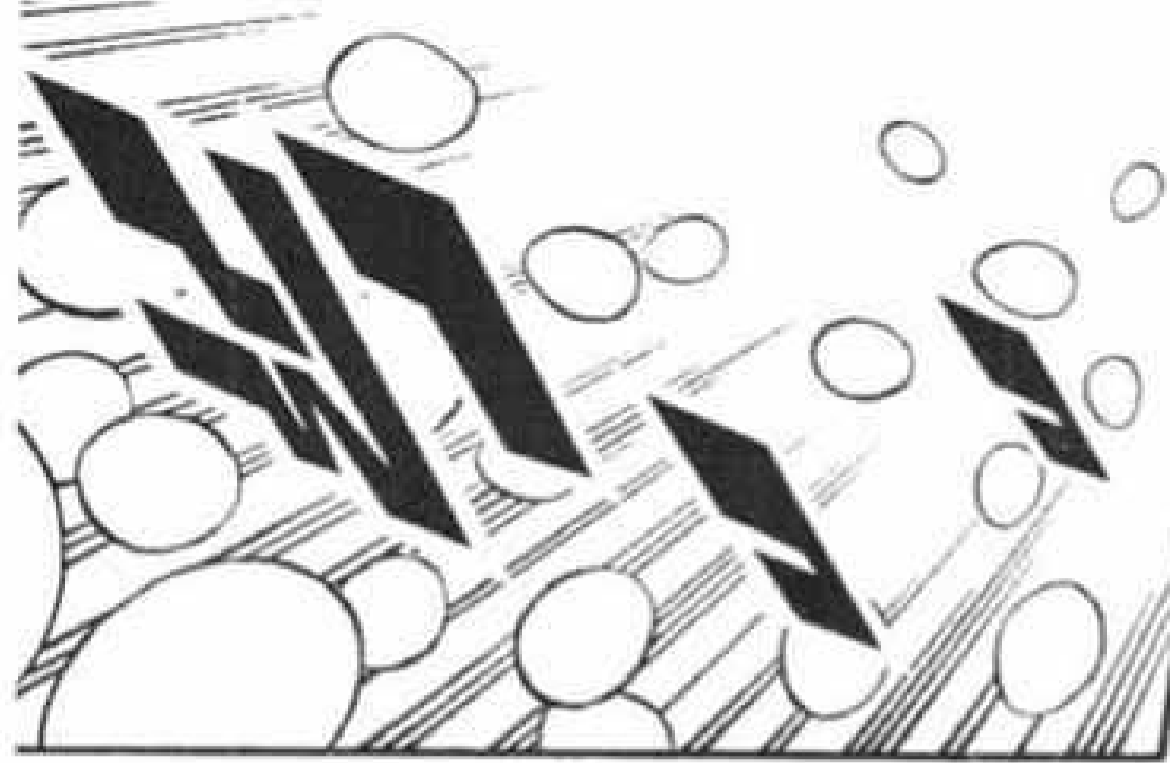

เอาเป็นว่า
ค้นหาให้เจอ
แล้วจับตัว
ซะ

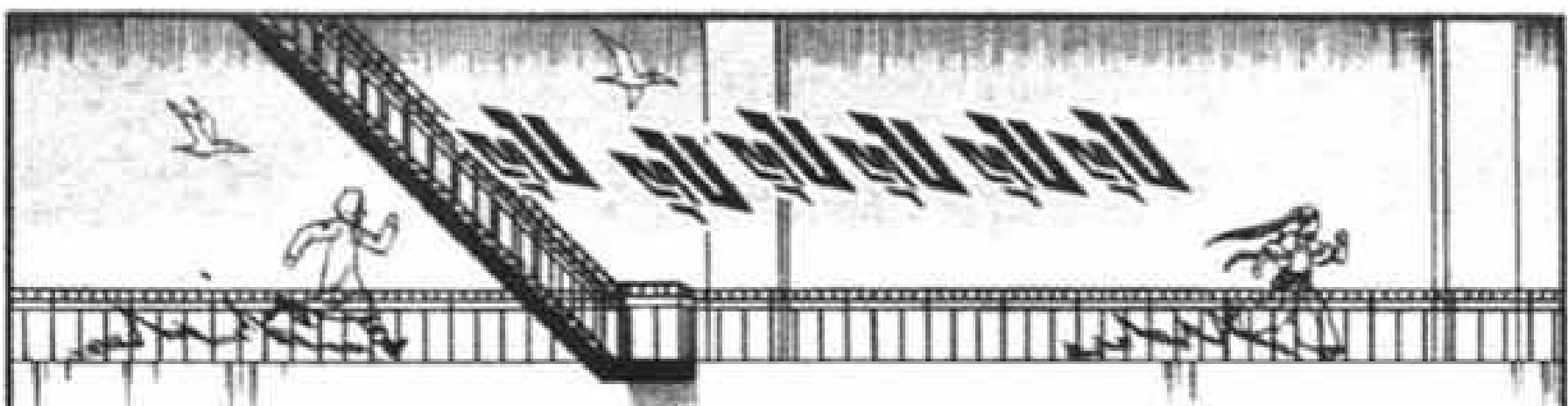
ซึ่ม!
!

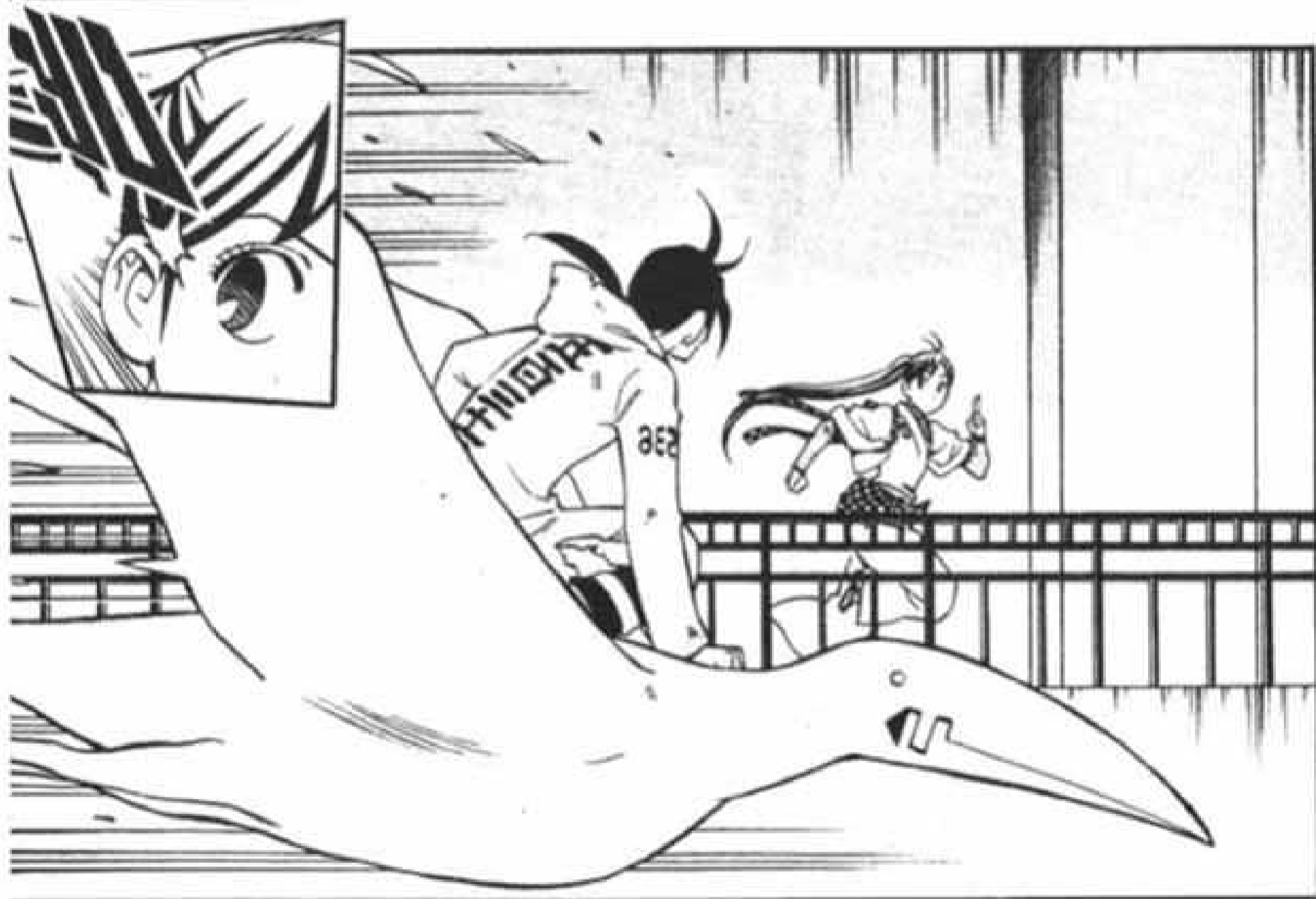

ทา
ให้เจอ
!

ลงไป
ข้างล่าง
อีกทีเปล่า
นะ...

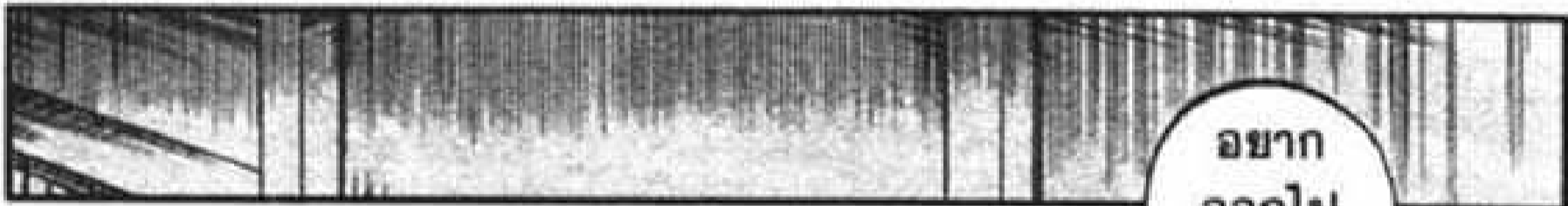

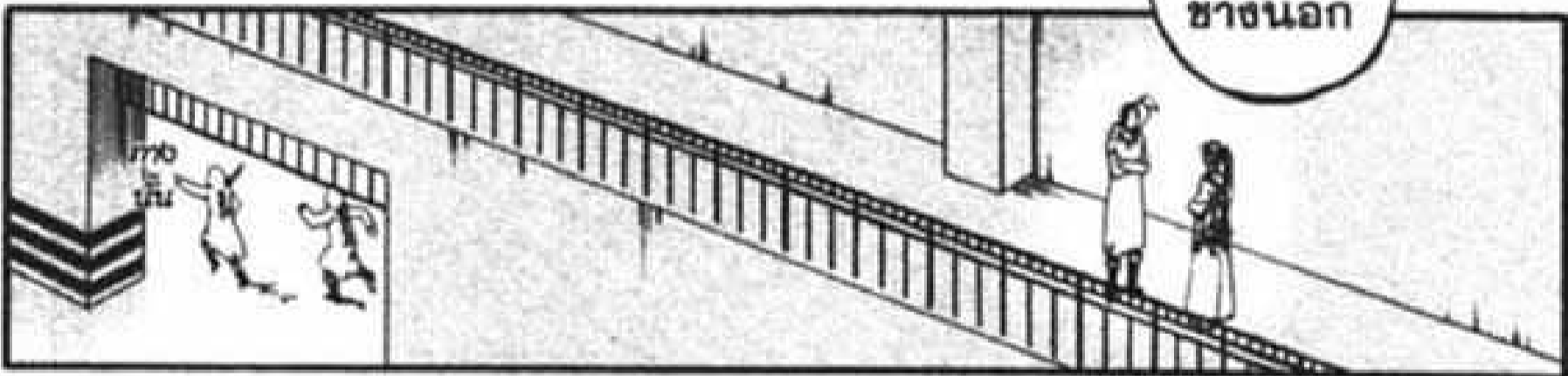

ช่วย
ฟังเรื่อง
ที่ฉันพูด
หน่อย
ได้ไหม...
?

บางที
ฉันอาจ
ช่วยนำทาง
ในปราสาท
ก็ได้นะ

อยาก
ออกไป
ข้างนอก

ถึงจำไม่ได้
แต่เดิมที
ฉันถูกพา
มาจากข้างนอก

ไม่ใช่
แค่ฉัน

คนที่ทำงาน
อยู่ที่นี่ทั้งหมด
อยู่ที่นี่
โดยไม่เกี่ยวข้องกับ
เจตนา
ของเจ้าตัว

มีคน
ที่ไม่รู้ตัว
อยู่เยอะ
เหมือน

ฉันไม่มีเป้าหมายอื่น... แต่ว่า...

ทนกับสภาพแบบนี้... ไม่ไหว

มันก็น่าสงสารอยู่... แต่ว่า...

ฉันมีเรื่องที่ต้องทำ

แค่บอกปากทางออกก็พอ!

ขอโทษนะ... ฉันต้องรีบไปจริงๆ...

หาเจ้าของอยู่ไซไหม

เมื่อกี้บอกว่า ท่าน มาโฮระ

รู้จักด้วยเหรอ!?

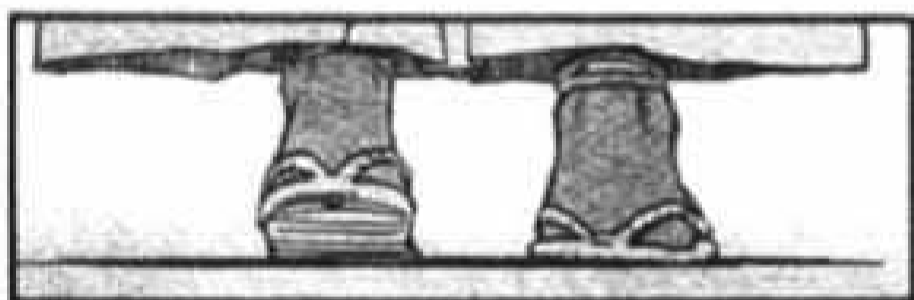
ไม่เคยเห็น... แต่ว่าพอจะรู้ว่าอยู่ที่ไหน

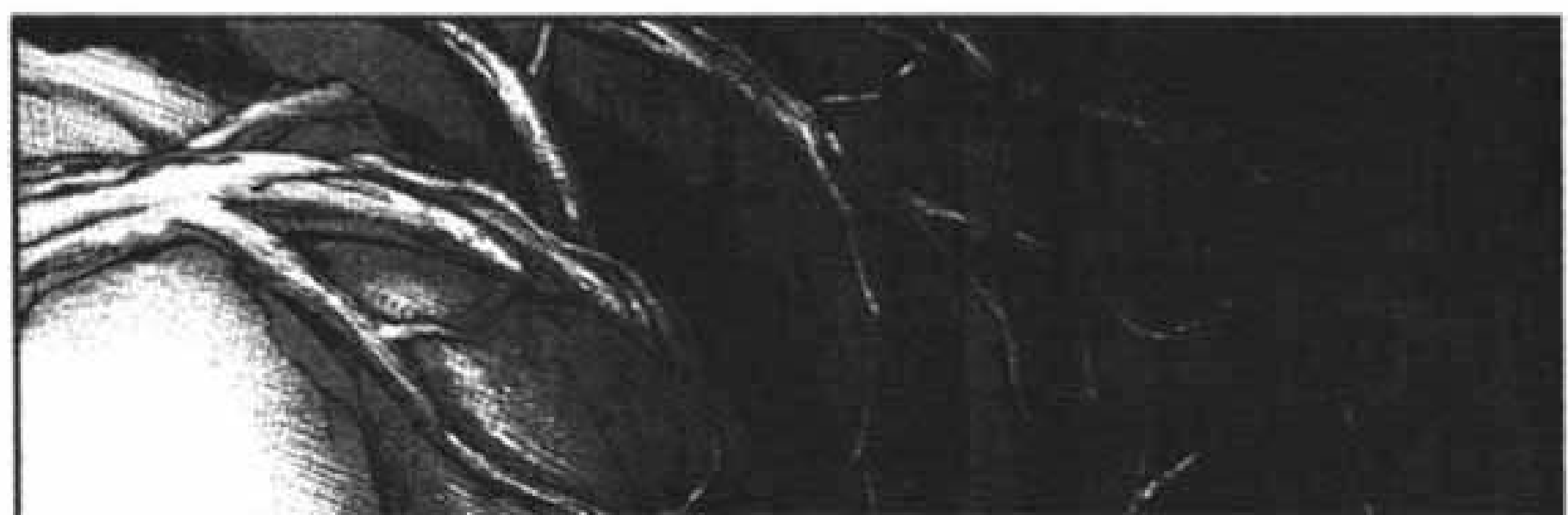
อยู่ต่ำกว่าชั้นลึกสุดของปราสาทนี้... หรือต้องบอกว่ามีชั้นหินสีดำซึ่งมีลักษณะกินพื้นที่ชั้นล่างอยู่

?

เมื่อกี้มีต้นไม้ต้นใหญ่อยู่ไซไหม... ไตนั้นแหละ

อะไรเนี่ย
หินเป็นแค่
เปลือกนอก
เองนี่นา...

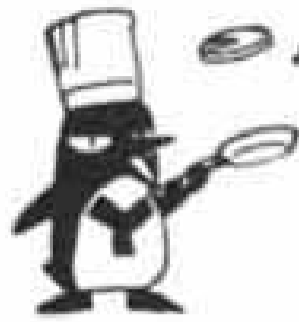

ว่าแต่
|

นี่มัน...
อะไรกัน...
?

ภาคผนวกพิเศษเรื่องลับๆ
ของคนหมู่มาก
☆

การ์ตูนแถม

เหล่า
คน
อื่นๆ

มีอยู่มากมาย
แต่ไม่ค่อย
โดดเด่น
เท่าไร...

เฮลล์:

ดังนั้นคราวนี้
จึงอยากแนะนำ
พวกเขาเหล่านั้น
สักเล็กน้อย
!

1 ผู้คน
ในคฤหาสน์
ยักษ์
(หรือพวก
ยักษ์)

กวางทองใน
ของยักษ์
คือ?

โดยพื้นฐาน
พวกยักษ์
จะชำนาญ
การแบก
ของหนัก ๆ
เพราะมี
กำลังเยอะ

แถมมี
นิสัย
ค่อนข้าง
ขี้
หยาบ

ดังนั้น
จึงไม่
ถนัดงาน
ที่ใช้
ความ
ประณีต

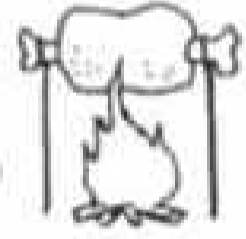
เจ้า
ปัท

ร้องไห้
ไปเจ้า
รุฬห์

ช่วงวัน
หิว肚子

ทำอาหาร

การที่กิน
ได้รับใช้
อยู่ข้าง ๆ
ท่านนุระ
ก็เพราะ

สามารถ
ทำงาน
ประณีตได้
นั่นเอง

เมื่อนั้น
กรณีศึกษา!

ใน
คฤหาสน์ยักษ์
จะมีกำแพง
แบ่งแยก
ชัดเจนใน
เรื่องงาน
เพราะความ
ประณีตนั้น
!

ออกไปอยู่
ข้างๆ
ท่านนุระ...

2 ผู้คน
ใน
ปราสาท
โลก
ต่างมิติ

เนื่องจาก
อาศัยอยู่
อย่าง
ช่วยเหลือ
ตัวเองจึง
ต้องทำงาน
หลายอย่าง

แต่ว่าสิ่งที่
สร้างความ
ไม่พอใจให้
กับทุกคน
อย่างรุนแรงคือ

แผนก
ทำความสะอาด

เนื่องจากต้อง
ทำกันแบบ
ไม่จบสิ้นงานนี้
จึงมีการแบ่งเวร
พอเวรมาถึงจำนวน
เสียจนเหนื่อยใจของ
ทุกคนจะเพิ่มขึ้น!

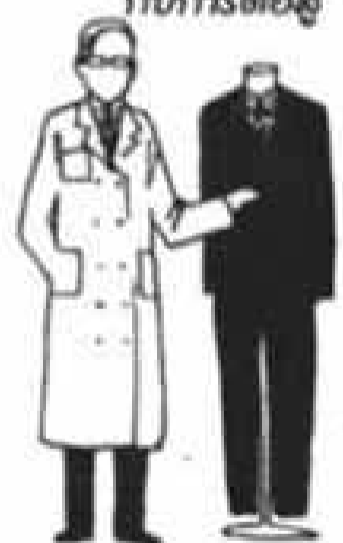
3 เหล่า
ลูกน้องของ
ตระกูลโอกิ

แต่ละวัน
จึงค้นคว้า
ว่าทำยังไง
จึงจะต่อสู้
ในชุดสูท
ได้ผลดี!

พยายาม
เหมือนแมว
ในมือ
ที่พูด

กำลังค้นคว้า
เกี่ยวกับชุดสูทที่เข้ากับ
กับการต่อสู้

ฮึบ

ตะ
ต๋องแบ่
เท้าไว้

ควับ

ส่วนใหญ่
เป็นสมาชิก
หน่วยต่อสู้

